

Scan

ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเหินศิลากิพย์

จังหวัดขอนแก่น

นางบัวทอง พรมโสด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2552

**The Effects of Using Games on English Speaking Skill
of Prathom Suksa III Students at Ban Hinherbsilathip**

School in Khon Kaen Province

Mrs. Buathong Promso

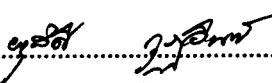
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

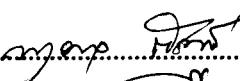
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2009

หัวข้อการศึกษาด้านคว้าอิสรภาพ	ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเหล็กคลาทิพย์ จังหวัดขอนแก่น
ชื่อและนามสกุล	นางบัวทอง พรมโภส
แขนงวิชา	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์พุสตี กุญอินทร์

คณะกรรมการสอนการศึกษาด้านคว้าอิสรภาพได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาด้านคว้าอิสรภาพฉบับนี้แล้ว

.....

 ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์พุสตี กุญอินทร์)

.....

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. นฤมล ตนธารเศรษฐ์)

คณะกรรมการบัญชีศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษาด้านคว้าอิสรภาพฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

.....

 (รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จันคานุรักษ์)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
 วันที่.....12.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ.2553.....

**ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาราชพิทย์
จังหวัดขอนแก่น**

**ผู้ศึกษา นางบัวทอง พรมโถส ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์พุสตี กุญอินทร์ ปีการศึกษา 2552**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เกม และ (2) ศึกษาความคิดเห็น
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน
หินเห็บศิลาราชพิทย์ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 17 คน ได้มาโดย
การสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้
เกม แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความ
คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบเครื่องหมาย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า (1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
และ (2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้เกมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์และ
ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ พุสดี กุญอินทร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช และรองศาสตราจารย์ ดร.นฤมล ตันธสุรเศรษฐ์ กรรมการสอน
ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำนำปรึกษาตลอดจนช่วยเหลือ เสนอแนวคิด และแนวทางการแก้ไขการศึกษา^๑
ค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ให้มีความถูกต้องและเหมาะสม นับเป็นความกรุณาที่สร้างความซาบซึ้งและ
อบอุ่นยิ่ง ยังความ平原ปลื้มแก่ผู้วิจัยอย่างหาที่สุดมิได้

ขอขอบพระคุณ นายสกล มะโนดี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองโพธิ์-
ประชาชนบุญ นาษฐุเนตร ดาวงา ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านพินหมู่บ้านพิพิพย์ และนางสุภาพ
แคนสุข ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านหนองหลุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบ่อนแก่น เขต ๑
จังหวัดบ่อนแก่น ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ในโอกาสนี้ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช เพื่อนักศึกษา รวมทั้งผู้มีพระคุณ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน
การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุน คุ้มครอง ช่วยเหลือ
และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

บัวทอง พรมโส

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	๔
สมมุติฐานการวิจัย.....	๔
ขอบเขตของการวิจัย.....	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	๗
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	๗
การสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	๑๑
การสอนทักษะการพูด.....	๑๕
การสอนโดยใช้เกมทางภาษา.....	๒๐
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๗
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๒๙
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๒๙
แบบการวิจัย.....	๒๙
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๐
การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๓๖
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๗
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	40
ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม.....	42
ข้อสังเกตจากการทดลอง.....	43
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
สรุปการวิจัย.....	48
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	58
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	59
ข ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้.....	61
ค แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดโดยใช้เกม.....	72
ง แบบทดสอบและเฉลย.....	134
จ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม.....	141
ฉ การประเมินคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และสรุปผลการประเมิน.....	143
ช ตารางแสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน.....	160
ประวัติผู้ศึกษา.....	162

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หน่วย All about me ระดับชั้นปредมตศึกษาปีที่ 3.....	32
ตารางที่ 3.2 เกณฑ์ความสามารถในการพูด โต้ตอบ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องในการออกเสียง.....	34
ตารางที่ 3.3 เกณฑ์ความสามารถทางการพูด.....	34
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นปредมตศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกณ.....	40
ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นปредมตศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกณ ตัวยการทดสอบเครื่องหมาย.....	41
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณ.....	42

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคิดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากความต้องการทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ 2544: 1)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสาคัญที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษาไม่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2548: 1) ผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีมัgnีโอกาสเดียวกับผู้อื่นในการทำงานหรือการประกอบกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ ในด้านความรู้ที่ได้จากการศึกษา ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจะได้เปรียบผู้อื่นทั้งในแง่ความเข้าใจเนื้อหาที่สื่อสารและนำเสนอ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ และการพิจารณาคำแนะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ (ผู้ดี ฤทธิอนันทร์ 2551: 195)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อผู้เรียนว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น ช่วยให้เรียนรู้และเข้าใจความต้องการของภาษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สร้างสรรค์ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น รวมทั้งการมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551: 1) นอกจากนี้คณาจารย์กลุ่มประสบการณ์ พิเศษภาษาอังกฤษ โรงเรียนสาธิตฯ ทางกรุงเทพมหานคร ฝ่ายประถม (2539: ๖) กล่าวถึงภาษาอังกฤษ ไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการใช้ชีวิตและการพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้

ภาษาอังกฤษดี จะมีโอกาสในสังคมและมีโอกาสที่จะพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าไปด้วยพร้อมกัน การเรียนรู้ภาษาไทยอย่างเข้มข้นจึงควรควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจังด้วย

จากความสำคัญที่กล่าวมา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตลอดจนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในทุกระดับขั้นตอนหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2548: 1) และกำหนดให้มีการทดสอบภาษาอังกฤษระดับชาติทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาด้วย

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเทคนิคกระบวนการ รวมทั้งกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยมาก จึงให้นักเรียนรักการเรียน เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แม้กระนั้นก็ตามเด็กไทยเกือบไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้ สาเหตุหนึ่งคือ สภาพแวดล้อมซึ่งเป็นองค์ประกอบของสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สังคมไทยเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เมื่อฝึกพูดภาษาอังกฤษที่โรงเรียนแล้วก็ไม่ได้ใช้ จึงขาดความต้องเนื่อง และทำให้ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับไม่ประสบผลสำเร็จ คือ ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อยมาก การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด เก็บไว้ไม่มีโอกาสใช้เลย แม้จะกำหนดให้เด็กไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเรียนภาษาอังกฤษทุกวันก็ตาม ก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เด็กใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

การเรียนรู้ทางภาษาเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ ต้องมีการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ตามลำดับ เมื่อนักเรียนสนใจฟังและพูดภาษาอังกฤษ และนำไปสื่อสารได้แล้ว ก็สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนต่อไปได้ง่าย แต่การฟังและพูดที่เป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะทักษะการพูด ซึ่งใช้ในการโต้ตอบกันมากที่สุด ตามธรรมชาติแล้วนักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวพูดผิดและอายที่จะพูด ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นที่บ้านหรือนอกโรงเรียน นักเรียนจึงไม่ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเลย การที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนต่อไปจึงเป็นเรื่องยาก

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 2) กล่าวว่าการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมสมน้ำสม涧อยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาที่ดี

ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทึ้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน นักภาษาศาสตร์ได้ทำการวิจัยพบว่า การเรียนภาษาที่แท้จริงนั้นมีได้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความเฉลี่ยวฉลาดหรือพิรสวารค์ใดๆ แต่ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญคือ แรงจูงใจ และความพร้อมของผู้เรียน (เกย์ศิรินทร์ อ้วนภักดี 2548: 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการเรียนรู้ทางภาษา การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย แบ่งกลุ่ม ทำให้นักเรียนสนุกสนาน และท้าทายความสามารถ เช่น การใช้เกมเป็นกิจกรรมแบบหนึ่งที่ช่วยให้มีการเรียนรู้ทางภาษาได้ดี

จากการศึกษาการใช้เกมในการเรียนการสอนพบว่า การใช้เกมในการเรียนการสอนจะสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ยังทำให้บุตรเรียนมีความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนอย่างสนุกสนาน และมีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถของตน นิตยา สุวรรณศรี (2542: ก) กล่าวว่า เกมและเพลงนับเป็นสื่อการเรียนที่มีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จยิ่งดี ถ้าหากครูผู้สอนสามารถเดี๋ยอกเกมให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน ก็จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาและความสนใจของนักเรียน สมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 116) กล่าวว่า การนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้วขึ้นเป็นการฝึกการใช้ภาษาอย่างดียิ่ง นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมช่วยพัฒนาผลลัพธ์ทั้งการเรียนภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ทรงสิทธิ์ ทองชรัส (2544) เกย์ศิรินทร์ อ้วนภักดี (2548) และสมศรี อาจศึก (2549) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนบ้านพินเหมินศิลามิพย์ที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรกำหนด ได้พบว่า นักเรียนยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูด และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะอื่นๆไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูก็มุ่งเน้นแต่เนื้อหาไม่ได้สอดแทรกกิจกรรมที่น่าสนใจ ด้านเดียว สนุกสนานในบทเรียน เช่นการใช้เกมช่วยในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษมาโดยตลอด

ในส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยสอนอยู่ก็มีปัญหาในการเรียนการสอนดังเช่นที่กล่าวมา นักเรียนนี้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ยังมีโครงสร้างเวลาเรียนตามหลักสูตรน้อยมากคือ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งไม่พอที่จะฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการพูด เมื่อครูเข้าห้องเรียนแต่ละครั้งต้องทบทวนการพูดแบบเดิมเสมอ นักเรียนบังพูดโดยไม่ได้หมดทุกคน มีนักเรียนส่วนน้อยไม่ถึงร้อยละ 20 ที่สามารถพูดโดยได้ นักเรียนนี้ในการจัดการ

เรียนการสอนขั้นภาคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกพูดคุยอย่างจริงจังด้วย จึงทำให้ปัญหาการพูดยังคงมีอยู่และถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ถ้าครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกพูดอย่างจริงจังโดยใช้กิจกรรมเกมน่าจะทำให้นักเรียนพูดคล่อง พูดได้ถูกต้อง และสามารถพูดได้ตอบได้เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องพูด ผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาทิพย์ โดยใช้เกมทางภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้เกณฑ์
- 2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

3. สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาทิพย์ ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาทิพย์ อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น

4.2 เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมายังในการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดด้วยเกม เป็นเนื้อหาที่วิเคราะห์มาจาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน หน่วย All about me จำนวน ๑๐ เรื่อง ได้แก่ ๑) How are you today? ๒) Nice to see you too. ๓) How old are you? ๔) May I have an apple, please? ๕) Color the bananas red? ๖) Give me a pen, please? ๗) How many books are there? ๘) What are they? ๙) What animals do you like? ๑๐) What is she?

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ในเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยผู้วิจัยทดลองสอนเอง ใช้เวลาทดลอง ๑๐ ชั่วโมง ๑๐ แผนการสอน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 เกม หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นเกมที่มีลักษณะผสมผสานกัน คือ มีการแข่งขันแพ้-ชนะ มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเล่น วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเล่น กฎ กติกา จำนวนผู้เล่นทุกชั่วโมง และมีการให้คะแนนสะสมในแต่ละครั้งที่มีการเล่นเกม

5.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดประโยคภาษาอังกฤษตามสถานการณ์หรือบริบทที่กำหนด

5.3 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปากเปล่าที่มีการสนทนากلام-ตอบ และการกำหนดสถานการณ์เป็นประโยคภาษาไทยให้พูดเป็นประโยคภาษาอังกฤษ

5.4 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกม หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจ ความรู้สึก ที่นักเรียนมีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้เกมที่ใช้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเหล็กคลิพพ์

6.2 เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจที่จะปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้จัดได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
3. การสอนทักษะการพูด
4. การสอนโดยใช้เกมทางภาษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้แก้ล่า夙星 ขอบข่ายเนื้อหาในภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

1.1 ขอบข่ายเนื้อหาในภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาชนโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

**ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับ
ภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม**

**ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ
เชื่อมโยง ความรู้ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น เป็น พื้นฐาน ในการ พัฒนา แสวงหา ความรู้ และ เปิด
โลก ทัศน์ ของ ตน**

**ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก การใช้ภาษาต่างประเทศ ใน สถานการณ์
ต่างๆ ที่ ทั้ง ใน ห้องเรียน และ นอก ห้องเรียน ชุมชน และ สังคม โลก เป็น เครื่อง มือ พื้นฐาน ในการ ศึกษา
ต่อ ประกอบอาชีพ และ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ สังคม โลก**

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

**มาตรฐาน ๑ ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น
อย่างมีเหตุผล**

**มาตรฐาน ๑ ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก
และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**

**มาตรฐาน ๑ ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดย
การพูดและการเขียน**

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

**มาตรฐาน ๒ ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรม ของ เจ้าของภาษา และนำ ไปใช้ได้
อย่างเหมาะสม กับ ภาค เทศ**

**มาตรฐาน ๒ ๒.๒ เข้าใจ ความเหมือน และ ความแตกต่าง ระหว่างภาษา และ วัฒนธรรม ของ เจ้าของ
ภาษา กับ ภาษา และ วัฒนธรรม ไทย และ นำมาใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม**

สาระที่ ๓ ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น

**มาตรฐาน ๓ ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยง ความรู้ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น และ เป็น
พื้นฐาน ในการ พัฒนา แสวงหา ความรู้ และ เปิด โลก ทัศน์ ของ ตน**

สาระที่ ๔ ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก

**มาตรฐาน ๔ ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน สถานการณ์ ต่างๆ ทั้ง ใน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม
มาตรฐาน ๔ ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศ เป็น เครื่อง มือ พื้นฐาน ในการ ศึกษา ต่อ การ ประกอบอาชีพ
และการ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ กับ สังคม โลก**

1.3 คุณภาพผู้เรียน

เฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุไว้ว่า นักเรียนควรมีความสามารถ ดังนี้

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนารือนิทานง่ายๆ

พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ใน การสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบบอความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

พูดและทำท่าประกอบตามนarrยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยี/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะกับวัย

บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อร่วมรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ กายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓๐๐-๕๐๐ คำ (คำที่เป็นรูปธรรม)

ใช้ประโยคคำเดียว (one word sentence) ประโยคเดียว (simple sentence) ในการสนทนารือตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

๑.๑.๑ ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน

- ต 1.1.2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโภค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่ายๆถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 1.1.3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโภคที่พึง
- ต 1.1.4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโภค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- ต 1.2.1 พูดโดยตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่พึง
 - ต 1.2.2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆตามแบบที่พึง
 - ต 1.2.3 บอกความต้องการง่ายๆของตนเองตามแบบที่พึง
 - ต 1.3.4 พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่พึง
 - ต 1.2.5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่พึง
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆโดยการพูดและการเขียน
- ต 1.3.1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
 - ต 1.3.2 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่พึงหรืออ่าน
- สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม
- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
- ต 2.1.1 พูดและทำท่าประกอบตามนารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
 - ต 2.1.2 บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศบาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และรีวิวความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
 - ต 2.1.3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
- มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ต 2.2.1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโภคภาษาไทย กับภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
- สาระที่ 3 ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ๓.๑ ใช้ภาษาค่าต่างประเทศในการเรียนโดยความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

- ๓.๑.๑ บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
สาระที่ ๔ ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
- มาตรฐาน ๔.๑ ใช้ภาษาค่าต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- ๔.๑.๑ พิฟ/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
มาตรฐาน ๔.๒ ใช้ภาษาค่าต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก
- ๔.๒.๑ ใช้ภาษาค่าต่างประเทศเพื่อร่วมรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. การสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (the Communicative Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ 从根本แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

2.1 หลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 109-111) มอร์โรว์ (Morrow, 1981 ถ้างัดใน นพเก้า พัทลุง 2548: 18) และ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545: 38) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1) ให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเมื่อเรียนแล้ว สามารถทำบางสิ่ง บางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2) สอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มักต้องใช้ทักษะหลายทักษะรวมกันไป และในบางครั้งต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ ดังนั้น ผู้เรียนภาษาคือจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3) ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวัน ให้นำกิจกรรมที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาส

เลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่างๆ ด้วยเข่นกัน

4) ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย

5) ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้งไป ความผิดพลาดนั้นไม่ได้ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสารภาษา ตามความเป็นจริงของธรรมชาติการสื่อสาร ซึ่งอาจจะใช้ภาษาผิดพลาดบ้างแต่ก็สามารถสื่อความหมายได้

สรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสาร ได้จริงในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนต้องมีเทคนิค วิธีการ หลากหลายที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมือนจริง วิธีสอนนี้ให้ความสำคัญด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา แต่ไม่ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา ครูผู้สอนควรซึ่งแนะนำการใช้ภาษาที่ถูกต้องหลังจากที่พับข้อผิดพลาดของนักเรียนในการสรุปบทเรียน ของการสอนแต่ละครั้ง

2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างมาก เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะที่เต็มสมบูรณ์ ช่วยเพิ่มแรงจูงใจของนักเรียน ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติและช่วยสร้างบริบทที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ลิตเตลวูด (Littlewood, 1983 ยังถึงใน สุทธิชา ภุชhung 2547: 34-35) ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (functional communication activity) และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social interaction activity)

2.2.1 กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (functional communication activity) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรม ซึ่งอาจจัดได้หลายแบบ แต่มีหลักร่วมกันคือ ผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนยังขาดอยู่ หรือเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1) กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด กิจกรรมแบบนี้มักเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงส่วนหนึ่งและต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนด้วยการถาม-ตอบซึ่งจะมีข้อมูลครบถ้วนได้

2) กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง กิจกรรมแบบนี้นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษามากกว่ากิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด กล่าวคือ แทนที่ผู้เรียนจะใช้เฉพาะวิธีถาม-ตอบตามที่กำหนดไว้ ผู้เรียนสามารถใช้วิธีการพูดอย่างอื่นได้ตามที่คิดว่าเหมาะสม เช่น พูดบรรยายให้ข้อเสนอแนะ

3) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายกับการเล่นต่อภาพ (jigsaw) กล่าวคือ ผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลคนละส่วนซึ่งแตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันก่อนจนได้ภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด จากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้

4) กิจกรรมหาข้อสรุปจากข้อมูล ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลครบถ้วนเหมือนกัน หมดจึงไม่ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมอื่น แต่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายหรือแก้ไขปัญหา กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับการแก้ปัญหาทั่วๆไปในชีวิตจริง

2.2.2 กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม กิจกรรมประเภทนี้ คล้ายคลึงกับกิจกรรมประเภทแรก แต่จะกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียนไว้ คือ

- 1) ครูใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนและการจัดกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน
- 2) ครูใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอนวิชาต่างๆ
- 3) การให้ผู้เรียนสนทนากับครูหรือสนทนากันเองเป็นภาษาอังกฤษ
- 4) การให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมุติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะสมมตานกัน เป็นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์และการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม คือ มีการสนทนาตามตอบเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการและการทำกิจกรรมที่มีการกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียนไว้

2.3 ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผู้ได้ศึกษาขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ เช่น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 112-115) พรสวรรค์ สีปื้อ (2550: 25) และกรณีวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 134-136) พอสรุปได้ดังนี้

1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation or introducing new language) การสอนในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบที่ใช้กันจริง โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ด้าน

การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภาษาไทย

2) ขั้นการฝึก (practice/controlled practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยผู้สอนเป็นผู้นำการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ไป ค่อยๆ ปรับเปลี่ยน ให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม เพื่อให้ผู้เรียนจะจำรูปแบบของภาษาได้ ส่วนใหญ่นักใช้การฝึกแบบกลไก หรือการฝึกซ้ำๆ คือ ฝึกซ้ำตามตัวอย่าง ยังไม่นเน้นด้านความหมายเพียงแต่ให้จดจำและใช้รูปแบบภาษาที่ได้ ในการฝึกจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า และฝึกตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนตามลำดับ ในขั้นนี้ครูต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production / free practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาเท่านั้น ผู้สอนและผู้เรียนจะรู้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใดจากการสังเกตการเลือกใช้ภาษาของผู้เรียน ภาษาที่ใช้ไม่จำเป็นต้องตามรูปแบบที่กำหนดให้ อาทั่กลวีชีหรือเทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย เช่น การใช้สื่อของจริง (authentic materials) การเรียงประโภคที่จัดวางอย่างสับสน (scrambled) การใช้เกมทางภาษา (language games) เกมที่คิดต้องมีลักษณะ 3 ประการ คือ (1) การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (information gaps) (2) ตัวเลือก (choice) และ (3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) การใช้ภาพชุดเรื่องราว (picture strip story) และบทบาทสมมติ (role-play) ก็เป็นเทคนิคการสอนที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับในเชิงบวก

อย่างไรก็ตามวิธีสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด พรสวรรต์ สีปีอ (2550: 26) และสุนิตรา ยังวัฒนกุล (2540: 118) ได้สรุปข้อดีและข้อจำกัดไว้อย่างสอดคล้องกันดังนี้

1) ข้อดีของการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารคือ เป็นวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันฝึกใช้ภาษา ใช้ความคิดและมีความกล้าในการใช้ภาษาอย่างไม่拘束 รวมทั้งมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง

2) ข้อจำกัดของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถรอบด้าน เพื่อพร้อมรับหรือสร้างสถานการณ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ให้แก่ผู้เรียน การวัดผลและประเมินผลจะเน้นทักษะสัมพันธ์ ครูต้องมีความรู้และทักษะในการวัดผลแบบต่างๆ แล้วทำการวัดผลตลอดทั้งภาคเรียน จึงจะเห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน

3. การสอนทักษะการพูด

การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจ จุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ใน การประกบจอาร์ชีพธุรกิจต่างๆ ใน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่องสามารถพังผู้อื่นเข้าใจ และช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจาก การเข้าใจและจำทำเท่านั้น

พรสรวรรณ์ สีปีอ (2550: 163) กล่าวว่า การพูดคือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวิชาชีพคนดังแต่สองคนขึ้น ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และต่างฝ่ายก็ต้องศึกษาความสิ่งที่ตนเองได้พึง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้อื่นสับสนเนื่องจากออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำพิเศษหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

นพเก้า ณ พัทลุง (2548: 23) กล่าวว่า ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยการพูดที่มีความชัดเจน ตรงประเด็น ครบถ้วน ฟังแล้วเข้าใจ และใช้คำพูดได้เหมาะสมกับภาษาไทย โดยเป็นทักษะที่จะอยู่พัฒนาตามหลังทักษะการฟัง

3.1 ระดับของทักษะการพูด

สำนักงานนิเทศและพัฒนาครรภานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 75-76) ได้แบ่งระดับขั้นความสามารถของทักษะการพูดเป็น 5 ระดับ คือ

1) ระดับกลaic ได้แก่ (1) สามารถออกเสียงคำตามแบบเสียงได้ (2) สามารถออกเสียงประโยชน์จากแบบเสียงได้ (3) สามารถท่องชื่อ วัน เดือน ปี ได้ (4) สามารถนับจำนวนเลขได้ถูกต้อง

2) ระดับความรู้ ได้แก่ สามารถตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ได้ ฯลฯ

3) ระดับถ่ายโอน ได้แก่ (1) สามารถเปลี่ยนประโยชน์ให้มีความหมายเหมือนกันโดยใช้คำที่กำหนดให้ และเปลี่ยนส่วนอื่นๆ ตามที่จำเป็น (2) สามารถต่อบทสนทนากتابสถานการณ์ที่กำหนดให้ ฯลฯ

4) ระดับสื่อสาร ได้แก่ (1) สามารถบรรยายภาพเดี่ยวได้ (2) สามารถออกทิศทางจากแผนที่ได้ (3) สามารถบรรยายภาพชุดได้ ฯลฯ

5) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ได้แก่ (1) สามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องราวที่กำหนดให้ได้ (2) สามารถแสดงความคิดเห็นจากภาพที่กำหนดให้ได้ ฯลฯ

3.2 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการพูดโดยปกติแล้วจะสอนควบคู่กันไปกับการสอนทักษะการฟัง ดังที่อรพิน พจนานุนท์ (2537: 47) กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดไว้ว่า เมื่อให้เด็กได้ฟังภาษา ซ้ำๆ กันจนสามารถเข้าใจความหมายและเสียงที่เปล่งออกมากแล้ว ก็ให้เด็กได้ฝึกพูดคำประโยคหรือ ข้อความนั้นๆ การให้เด็กฝึกพูดตามในชั้นเรียนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ยุ่งยากมากนัก แต่การฝึกทักษะการพูดที่จะให้เด็กพูดได้คล่องในสถานการณ์ต่างๆ เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้ เพราะมีองค์ประกอบ หลายอย่างที่มีผลต่อการฝึกทักษะการพูดของเด็ก

นพเก้า ณ พัทลุง (2548: 23-24) กล่าวว่าในการพัฒนาทักษะการพูด ครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การออกเสียงคำพูด (pronunciation) แต่ละภาษาจะมีการออกเสียงที่แตกต่าง กันทั้งเสียงสระและเสียงพัญชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บางเสียงในภาษาอังกฤษจะไม่มีในภาษาไทย ทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียงสำหรับเด็กไทย เช่น เสียง *th* เช่นคำว่า Think, Thanks เป็นต้น

2) การลงหนักคำ (stress) การเน้นเสียงในคำ วลี หรือประโยคเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการพูด เพราะหากเน้นเสียงผิดที่อาจทำให้ความหมายในการพูดผิดเพี้ยนไปด้วย เช่น PROtest เป็นคำนาม proTEST เป็นคำกริยา

3) การออกเสียงสูงต่ำ (intonation) การพูดภาษาอังกฤษจะมีระดับเสียงสูง ปาน กลาง ต่ำ ทำนองเสียงสูงแต่ต่ำจะขึ้นอยู่กับลักษณะของประโยค และความมุ่งหมายในการพูด เช่น ประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบ Yes, No เสียงตอบท้ายของประโยคจะสูงขึ้น เช่น Are you a student?

4) การเว้นจังหวะในการออกเสียงในประโยค (rhythm) เป็นส่วนที่มีความสำคัญ เช่นเดียวกัน เพราะหากพูดผิดจังหวะไปอาจทำให้การสื่อความหมายคลาดเคลื่อนได้ เช่น Jane gave her baby powder milk. ประโยคนี้หากเว้นจังหวะหลัง *her* จะหมายความว่า เgenให้นม ผงเด็กแก่เธอ (บุคลที่ 3) และหากเว้นจังหวะหลัง *baby* จะมีความหมายว่า genให้นมผงแก่ลูก เช่นเดียวกัน

อรพิน พจนานุนท์ (2537: 48) กล่าวถึง กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดว่า ใน การฝึกทักษะการพูดนั้น ความสำคัญอยู่ที่ความสามารถของครูผู้สอน การบังคับหรือสั่งให้เด็กพูด

โดยครูมิได้จัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการพูดภาษาอังกฤษนั้น ย่อมไม่ประสบความสำเร็จ ครูต้องเป็นผู้คิดกิจกรรมที่สนุกสนานและเอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ จึงจะทำให้ผู้เรียนพูดได้

ฟินอคเชียโร และ บรัมฟิต (Finocchiaro and Brumfit, 1983 อ้างถึงใน สุมิตร อังวัฒนกุล 2540: 168) ได้เสนอ กิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน เช่น ให้ถามหรือตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน บอกให้เพื่อนท้าตามคำสั่ง ให้นักลักษณะ วัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญ หรือรายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้ จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร รวมทั้งการฝึกสนทนาทางโทรศัพท์ และการแสดงบทบาทสมมุติ ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา ให้ได้วาที อภิปราย และคงความคิดเห็น ในหัวข้อต่างๆ ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย และรายงานเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สมยศ เม่นແย้ม (2543: 65) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ใช้ในการสอนพูดไว้หลาย กิจกรรม เช่น ตอบคำถาม แนะนำตนเอง หรือแนะนำคนอื่น การสัมภาษณ์ การเล่าเรื่อง การอภิปรายปัญหา การโต้แย้ง โตัวที การแสดงบทบาทสมมุติ และการเล่นละคร เป็นต้น

กุศยา แสงเดช (2548: 136-137) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจจะจัด บทเรียนเป็นการถามตอบบทสนทนา หรือการเล่าเรื่อง การสอนอาจจะแบ่งออกเป็นชั้นตอนตาม ระดับจากง่ายไปยาก เช่น

- 1) การฝึกให้ดังคำถามและตอบคำถาม การฝึกสนทนาในลักษณะนี้ควรฝึก ประเภทของคำถาม เช่น คำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ คำถามเรื่องบุคคล/ส่วนตัว เป็นต้น
- 2) การฝึกพูดบทสนทนา วิธีสอนในปัจจุบันใช้การฝึกบทสนทนามาก เพราะฝึก ให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อสารความหมายกันจริงๆ การสร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาง่ายๆ ครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์และจำนวนที่นักเรียนไม่รู้จักก่อนที่จะฝึกพูดบทสนทนา
- 3) การฝึกพูดการเล่าเรื่อง การฝึกแบบนี้ควรใช้สถานการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนใช้ ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์และเกิดความสนุกสนาน พยายามใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่มี ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

สรุปได้ว่าการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของภาษา ที่สอน เช่น การออกเสียง การลงน้ำหนักคำ การออกเสียงสูงต่ำ รวมทั้งการใช้ภาษาได้เหมาะสม กับกาลเทศะและวัฒนธรรม ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ครูต้องจัดกิจกรรมให้ หลากหลายเอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ และทำให้เกิดความสนุกสนาน

3.3 ขั้นตอนการสอนพูด

ได้มีผู้เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ ดังนี้ สกอตต์ (Scott, 1981 จัดถึงใน สุนิตรा อังวัฒนกุล 2540: 167-168) ได้เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
- 2) ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปแบบที่ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียน สังเกตดักษณ์ของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็น ใคร ความรับผิดชอบกับผู้สอนทนาอย่างไร ผู้สอนพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
- 3) ขั้นฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึก พูดร้อนๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ฟังสำนวนภาษาหลายแบบ และเป็น สำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับ สถานการณ์ที่เป็นจริง

บัญชา อั้งสกุล (2545 จัดถึงใน ศกล มะโนดี 2551: 19) ได้กล่าวถึงทักษะการ พูดว่า การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษต้องสอนควบคู่กับการสอนทักษะการฟัง ขั้นตอนในการ สอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เสนอไว้มีดังนี้

- 1) ครูอธิบายสถานการณ์ที่ต้องการฝึกพูดให้นักเรียนฟังจนกว่านักเรียนเข้าใจว่า จะต้องแสดงทำทางอย่างไร
- 2) ครูพูดบทสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง
- 3) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น
- 4) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาภาษาในกลุ่ม
- 5) ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล ในการสอนทักษะ การพูด จะต้องไม่ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาขณะที่เรียนการพูดเลยก่อนกว่านักเรียนจะได้ฝึกพูดใน กลุ่มบ่อย

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูดควรมีขั้นตอนในการสอนคือ ให้ผู้เรียนได้รู้ ความหมายของภาษาที่พูด แล้วจึงฝึกพูดและอ่านบทสนทนาที่กำหนดตามลำดับ

3.4 การประเมินทักษะการพูด

ในการประเมินทักษะการพูดควรกำหนดประเด็นในการประเมินไว้อย่างชัดเจน ดังเช่น สำนักนิเทศและพัฒนาครรภานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ (2545: 75) กล่าวถึงประเด็นการประเมินไว้ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การใช้ภาษา

2) เนื้อหาสาระ 3) การเรียนเรียงเนื้อเรื่อง 4) ความคล่องตัว และ 5) กิริยาท่าทาง นอกเหนือกิริยาระหว่างครูและนักเรียน ที่มีผลต่อการสอนภาษาไทย ตามที่กล่าวถึงใน คู่มือการสอนภาษาไทย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ (2546: 250)

1) การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

(1) การให้ตัวแหนงที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

(2) การให้ตัวแหนงที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเขียนก็ได้

(3) การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลเซ (cloze)

(4) การเล่าเรื่อง (narrative task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้

(5) ให้พูดตามสถานการณ์สมบูรณ์โดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (function) ที่เหมาะสม

2) การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น

(1) ให้นarrateเรื่องราวในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

(2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่ายๆ

(3) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆ หัวข้อ

(4) ให้นarrateเรื่องราวในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

(5) ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของคนอื่น โดยแบ่ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อ

โต้เถียง

(6) สนทนากับผู้เรียน ในการสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนากำลังเป็นการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

(7) ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทกวี ภาพ วิดีทัศน์ ฯลฯ

(8) ให้พูดสรุปจากเอกสาร

(9) ให้พูดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น

พินอคเชียโร และ ชาโก (Finocchiaro and Sago, 1983 ซึ่งถึงใน สุนิตรา อังวัฒนกุล 2540: 214-215) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูด ดังนี้

1) ให้ผู้เรียนพูดประโภคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง

2) ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงประโภคต่างๆ

3) ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดโดยใช้ภาษาที่เรียน ถ้าเป็นผู้เรียนระดับกลาง วัตถุนั้นอาจจะไม่สลับซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าเป็นระดับที่สูงขึ้นก็อาจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนขึ้นได้ เช่น เครื่องจักร เครื่องยนต์ ผู้เรียนอาจกล่าวถึงขนาดที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ แต่ห้ามกล่าวถึงชื่อสิ่งของ หรือให้ผู้เรียนบรรยายสิ่งที่เห็น เช่น ภาพนิทรรศ์หรือบุคคลสำคัญ แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นเดาว่าเป็นเรื่องอะไร หรือเป็นใคร เป็นต้น

4) ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจใช้คำสั่งเป็นภาษาแม่

5) ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อ (topic) ที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลายๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อนั้นมากกว่าอีกหัวข้อนึงก็เป็นได้

6) ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้อุปถัมภ์ (ผู้สอน) และจดบันทึกไว้

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ตามระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยเริ่มต้นจากการพูดง่ายๆ ไปทางขาก เช่น การพูดสนทนาระหว่างผู้สอน ผู้เรียนและสัมภาษณ์ การใช้ภาษาแม่เป็นตัวแแนวในการพูด การพูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพ วิดีโอน์ ฯลฯ และการพูดตามหัวข้อที่กำหนด เป็นต้น

4. การสอนโดยใช้เกมทางภาษา

การใช้เกมในการสอนภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และเกิดความเม่นยำในตัวภาษามากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะในขณะที่เล่นเกมนั้น นักเรียนพึงความสนใจไปที่การเล่น จะต้องเร่งพูดและเร่งทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจและรวดเร็ว ทั้งนี้จะต้องพูดให้ถูกต้องและชัดเจน เพื่อจะได้ทำกิจกรรมให้เสร็จ โดยเร็วและถูกต้องด้วย การใช้ภาษาอย่างรวดเร็วและสามารถสื่อความได้ดีนั้น ทำให้นักเรียนได้ฝึกภาษาและเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว เป็นผลทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว มีความมั่นใจและกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2530: 778)

4.1 ความหมายของเกม

เกมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ครูผู้สอนนิยมใช้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากเกมทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

พรสรารค์ สีปื้อ (2550: 237) ให้ความหมายของเกมไว้ว่า เกมเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน มีกฎเกณฑ์ กติกา การเล่นเกมอาจเด่นเพียงคนเดียว หรือมากกว่าก็ได้ เกมอาจจะเป็นกิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน หรือเป็นกิจกรรมทางการเรียนรู้ก็ได้ การใช้เกมในการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและผ่อนคลาย เนื่องจากการได้ลงมือทำและเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด ดังนั้นเกมจึงช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา นอกจากนั้นเกมยังทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

ลูวิส และ เบดสัน (Lewis and Bedson, 1999 อ้างถึงใน เตือนใจ เล่มกิจ 2545: 15) กล่าวถึงเกมภาษาว่า สิ่งที่แยกเกมภาษาออกจากกิจกรรมอื่นๆ ในห้องเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ก็คือ การมีกฎกติกาที่ชัดเจนเป็นตัวนำการปฏิบัติของเด็กๆ และมีกลยุทธ์ที่ทำให้เด็กต้องใช้ทักษะทางภาษา และทักษะอื่นๆ ได้ เกมอาจจะมีลักษณะเป็นการแข่งขัน แต่ก็มีเชิงเนื่องไว้ที่สำคัญเป็นอันดับแรก เด็กๆ อาจจะใช้ทักษะทางภาษาอย่างชาญฉลาดในการทำกิจกรรมที่ต้องร่วมมือกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดก็ได้

สรุปได้ว่า เกม คือ กิจกรรมที่มีกฎกติกาที่ชัดเจน อาจมีลักษณะเป็นการแข่งขัน ที่ทำให้ผู้เล่นสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา เกมทางภาษาจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาที่ต้องร่วมมือกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้

4.2 ประเภทของเกม

การเล่นเกมมีหลายประเภทดังที่ ปราณี ทองคำ (2542 อ้างถึงใน สารคดี 2542: 29-30) ได้รวบรวมไว้ ดังนี้

4.2.1 จำแนกได้ตามวัสดุที่ใช้

- 1) เกมที่มีวัสดุประกอบ เป็นเกมที่ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น ฉลาก เบี้ย เป็นต้น เกมประเภทนี้ เช่น เกมไฟ เกมนิจโก เกมต่อคำศัพท์ (crossword)
- 2) เกมที่ไม่มีวัสดุประกอบ เช่น เกมบทบาทสมมติ เกมทายปัญหา เกมใบคำ

4.2.2 จำแนกตามจำนวนผู้เล่น แบ่งได้ดังนี้

- 1) เกมบุคคล (individual game) ลักษณะการเล่นเป็นส่วนบุคคลแต่ละคนเล่นเป็นอิสระต่อกัน เช่น เกมต่อภาพ เกมตารางบริศา
- 2) เกมที่เด่นเป็นกลุ่มหรือเป็นทีม (group or team game) เป็นเกมที่ต้องการทำงานเป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือกันภายในทีม เช่น เกมห่วงโซ่อหาร

3) เกมพลัด (relay game) เกมที่เล่นเป็นกลุ่มหรือทีมแต่มีลักษณะการเรียง หรือสลับลำดับ เช่น เกมนิงโภ กetenกระดานต่างๆ

4.2.3 จำแนกตามลักษณะการเล่นเกมดังนี้

- 1) เกมแข่งขัน (competition game) เป็นลักษณะเกมการเล่นที่ต้องการ แบ่งขันเพื่อแพ้-ชนะ ซึ่งเป็นเกมส่วนใหญ่ที่เราสามารถเล่นกันเสมอ
- 2) เกมที่ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ ประกอบ เช่น เกมทายปัญหา เกมใบคำ
- 3) เกมสำหรับสร้างกลุ่มสัมพันธ์ (game for group relation) เป็นเกมที่ นำมาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มและรวมถึงเกมที่นำมาใช้เพื่อการวิเคราะห์และเรียนรู้ถึง กระบวนการกรุ่น (group dynamics) ด้วย

สรุปได้ว่า เกมประกอบการสอนสามารถจำแนกได้หลายประเภท เช่น ตาม จำนวนผู้เล่น ลักษณะการเล่น ใน การนำเกมมาใช้สอนควรเป็นเกมที่มีลักษณะผสมผสานกัน เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายเหตุนักเรียนจะต้องนักเรียนและนักเรียนชอบ เล่นเกมนั้น เป็นต้น

4.3 หลักในการเลือกเกม

การใช้เกมประกอบการสอน จะต้องคิดอย่างรอบคอบในการเลือกเกม เพื่อให้การ สอนประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

นิตยา สุวรรณศรี (2542: 14) กล่าวถึงหลักในการเลือกเกมในการสอน ภาษาอังกฤษ ดังนี้

- 1) กำหนดถึงจุดประสงค์ของเกม ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ต้องการ สอนหรือไม่
- 2) คำนึงถึงช่องว่างภายในห้องเรียนที่จะใช้เล่นเกม (สถานที่)
- 3) จำนวนของนักเรียนจะจำกัดตัวเลือกเกี่ยวกับเกม บางเกมจะเล่นได้ผลดีถ้ามี นักเรียนจำนวนมาก ในขณะที่บางเกมใช้คนเพียง 2 คน แต่บางเกมก็อาจจะนำไปปรับใช้ได้ทั้งนี้ ต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้า
- 4) ตัดสินว่าเกมไหนใช้กับทีมหรือรายบุคคล และบางเกมจะใช้ได้ทั้ง 2 แบบ
- 5) ควรคำนึงถึงวัยของผู้เล่นเกมด้วย เพราะตามปกติแล้วเราจะไม่อยากให้เด็กเล่น เกมของผู้ใหญ่ และไม่อยากให้ผู้ใหญ่เล่นเกมของเด็ก
- 6) คำนึงถึงระดับกิจกรรมที่ต้องการ ถ้าเป็นไปตามที่ต้องการกำลังหรือแสดงท่าทาง อาจจะจัดให้เล่นท้ายชั่วโมง มิฉะนั้นจะเกิดความรุนแรงจนเรียนไม่ได้ในชั่วโมงนั้น ถ้าหากต้องการ

หรือจำเป็นต้องเล่นก่อนหน้านี้ คือต้นชั่วโมงหรือกลางชั่วโมง ก็เลือกเกมที่เงียบๆ ไม่ใช้เสียงมากนัก

7) กำหนดเวลาในการเล่นเกมไว้ล่วงหน้า เพื่อความสะดวกและแผนการดำเนินการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

8) เตรียมวัสดุให้พร้อมล่วงหน้า หรือถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง ก็เปลี่ยนวัสดุหรือคำศัพท์ตามความเหมาะสม

9) ตัดสินใจไว้ล่วงหน้าว่าจะมีการให้รางวัลหรือไม่ ตามปกติแล้ว ความพอใจจากเกมเพียงพอแล้วสำหรับการเล่นเกมหรือแบ่งขั้นแบบธรรมชาติ ถ้าต้องการจะให้รางวัลก็ควรให้เป็นส่วนหนึ่งของเกม เช่น การเล่นเกมหย่อนลูกอมลงไปในขวดน้ำที่ได้รับลูกอมนั้นๆ ไว้ คือพยากรณ์ให้ทุกคนที่เล่นมีโอกาสได้รับสิ่งของ ส่วนมากจะเป็นขนม เช่น ถั่ว

10) ควรมีเอกสารหรือหนังสือประกอบการเล่นเกม เพราะหนังสือเกี่ยวกับเกมจะให้แนวความคิดใหม่ๆ ในการจัดการการเรียนการสอนและสามารถดัดแปลงเกมต่างๆ ให้เหมาะสมกับบทเรียนของเรา แต่ขอสำคัญพยากรณ์ให้นักเรียนได้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด

สุภารณ์ ทองใบ (2538: 1-2) กล่าวถึงลักษณะของเกมที่ดี ดังนี้

1) ครูไม่ต้องเสียเวลาในการเตรียมมากนัก

2) ไม่กินเวลา太多 ถ้าใช้กับเด็กเล็กควรไม่เกิน 10-15 นาที เพราะเด็กมีความสนใจระยะสั้น การเล่นเกมไม่ควรจะเล่นจนเสียเวลาในการสอนบทเรียนในหลักสูตร อย่าลืมว่าเกมเล่นเพื่อเป็นการฝึกภาษาที่สอนไปแล้วเท่านั้น

3) ต้องเป็นเกมที่นักเรียนไม่ต้องใช้การเคลื่อนไหวมากนัก ถ้าครุต้องการให้นักเรียนเคลื่อนไหว ควรนำเกมนั้นไปเล่นในชั่วโมงพัฒนาศักยภาพ

4) ใช้เล่นในชั้นเรียนได้โดยไม่ทำให้ชั้นเรียนยุ่งเหยิง

5) เกมจะต้องมีคำสั่งง่ายๆ ให้เด็กๆ สามารถเข้าใจได้

6) ต้องเป็นเกมที่ฝึกหลักภาษาที่ต้องการได้

7) เกมนั้นจะต้องใช้หลักภาษาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน

นิตยา สุวรรณศรี (2542: 19) กล่าวว่าเกมที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1) ใช้เวลาน้อย และไม่ต้องเตรียมคำล่วงหน้ามาก

2) เล่นง่ายและท้าทายความสามารถของผู้เล่น

3) สั้นและสะดวกในการเล่นในเวลาเรียน

4) ทำให้นักเรียนสนุกสนาน และไม่ทำให้นักเรียนเสียเวลาในห้องเรียน

5) ไม่เสียเวลาในการตรวจผลงาน

สรุปได้ว่า เกมที่ดี ควรเป็นเกมที่ครูไม่ควรเสียเวลาในการเตรียมมากนัก มีกฎ กติกาชัดเจน เข้าใจง่าย เล่นง่าย ทำทายความสามารถ ควรใช้เวลาเล่นเกมประมาณ 10-15 นาที เป็นเกมที่ทำให้นักเรียนสนุกสนาน สามารถฝึกหลักภาษาที่ต้องการได้ และไม่ควรทำให้ชั้นเรียน วุ่นวายเกินไป

4.4 ขั้นตอนการสอนเกม

พิศาล แย้มณี (2552: 365) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนเกม ดังนี้

- 1) ผู้สอนนำเสนองame ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น
- 2) ผู้เรียนเด่นเกมตามกติกา
- 3) ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่น ของผู้เรียน
- 4) ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

นิตยา สุวรรณศรี (2542: 17) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนเกมเมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับ เกมที่เขาจะเล่นแล้วว่า การแนะนำเกมใหม่ครู่อาจจะอธิบายวิธีเล่น กฎเกณฑ์ สาขิตส่วนหนึ่งของ เกม นักเรียน 1 กลุ่มทดลองเล่นหน้าชั้น ครุภาระเรียนสิ่งสำคัญ (key language) หรือวิธีการบัน กระดานคำ ให้แต่ละกลุ่มลองเล่น

นอกจากนี้นิตยา สุวรรณศรี (2542: 19-20) ได้กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนไว้ ดังนี้

- 1) เตรียมตัวให้พร้อมในการเล่นเกม อ่านกฎเกณฑ์รายครั้งจนแน่ชัดว่าเข้าใจแล้ว อย่างถี่ถ้วน รวบรวมวัสดุที่จำเป็น เตรียมคำพูดที่จะพูดในระหว่างเล่นเกม หรือหังการเล่นเกม
- 2) ก่อนแนะนำเกม ควรถามนักเรียนก่อนว่าสนใจในกิจกรรมลักษณะนี้หรือเปล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กโต
- 3) เลือกเกมที่นักเรียนจำนวนมากนิ่ส่วนร่วม ในชั้นที่มีนักเรียนค่อนข้างมากจะต้อง มีนักเรียนบางส่วนที่ต้องเป็นผู้ฟังและสังเกตแต่ก็มีส่วนในการทำคะแนน และมีส่วนร่วม ส่วนใน ชั้นที่มีจำนวนนักเรียนน้อยก็พยาบานให้นักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วม
- 4) พยาบานเลือกเกมที่อยู่ในขอบเขตความสามารถของนักเรียนเพราะถ้านักเรียน สามารถเล่นได้จะทำให้เกมนั้นท้าทายยิ่งขึ้น
- 5) อย่าให้เกมตอนเริ่มต้นช้าไว อาจจะใช้ตอนกลางหรือตอนท้าย เมื่อนักเรียน ต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ
- 6) บอกวิธีเล่นเกมอย่างละเอียด ชัดเจน และต้องเน้นใจว่าทุกคนเข้าใจวิธีเล่นเกมโดย อาจทดลองสักเล็กน้อยเพื่อให้แต่ละคนรู้บทบาทของตน

- 7) ครูเป็นผู้ดูแล แนะนำด้วยตนเอง และถ้าจะแนะนำอะไรรับฟังอยู่หน้าห้องเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถมองเห็นครู
- 8) ควรรักษาภูมิทัศน์ในการเล่นอย่างเคร่งครัด
- 9) ความมีการควบคุม ถึงแม่ช่วงการเล่นเกณจะเปิดโอกาสให้นักเรียนสนุก
- 10) สังเกตอาการปัจจัยของนักเรียนขณะเล่นเกณ พยายามมองข้างข้อพิเศษเด็กๆ น้อยๆ เชิญ ก็จะทำให้นักเรียนมีความสุขมากขึ้น
- 11) ในการเล่นเกณเป็นทีม ควรให้จำนวนคนในแต่ละทีมเท่ากัน และนักเรียนที่มีความสามารถในแต่ละทีมเท่าๆ กันด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันนักเรียนที่เรียนอ่อน ไม่ให้เกิดความอ้ายเมื่อทำผิด และทำให้เกณดีนเด่นมากขึ้นด้วย มีผู้ช่วยในการทางวิธีสอนได้แนะนำไว้ว่าควรจัดทีมใหม่ทุกรอบเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและทำให้เกณนั้นๆ ดีนเด่น
- 12) เกณควรยืดหยุ่นได้ ถ้าเกณไม่ได้ผลอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้าง เพราะเกณแต่ละเกณอาจจะไม่เหมาะสมกับผู้เล่นทุกกลุ่ม
- 13) อย่าใช้เวลานานเกินไปในการเล่นเกณ เพราะนักเรียนอาจจะเบื่อและเกณแต่ละเกณอย่าใช้เล่นบ่อยจนเกินไป

4.5 บทบาทของครู

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเล่นเกณ การดำเนินเกณ การทำให้เกณสนุกสนาน และบรรลุวัตถุประสงค์ในการเล่น

นิตยา สุวรรณศรี (2542: 17) กล่าวถึงบทบาทของครูที่จะทำให้การเล่นเกณบรรลุวัตถุประสงค์ว่า ครูควรเดินดูนักเรียนแต่ละกลุ่ม พิง เสนอแนะ ช่วยเหลือ และแก้ไขถ้าหากจำเป็น ถ้าครูยังไม่คุ้นเคยในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ก็อาจเริ่มอย่างช้าๆ คือ ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับกิจกรรมที่ทำเป็นคู่ รวมทั้งชี้แจงว่าเป็นการแข่งขันระหว่างแคว หรือกลุ่ม หรือแข่งขันกับตัวเอง และในช่วงปลายๆ สัปดาห์ อาจจะให้นักเรียนแต่ละแควจัดกลุ่ม แล้วเล่นเกณกัน

สุภารัณฑ์ ทองใบ (2538: 3) กล่าวถึงบทบาทของครูไว้ 3 ฐานะ ดังนี้

- 1) ครูในฐานะผู้ควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน บางครั้งครูจำเป็นต้องตักเตือนนักเรียนไม่ให้ออกนอกกลุ่มออกทางไปจากเกณที่เล่น ไม่ให้นักเรียนส่งเสียงดังเกินไปจนรบกวนนักเรียนห้องอื่นๆ ครูอาจใช้แบบประเมินคำสั่งที่เขียนไว้ล่วงหน้ามาชี้ให้นักเรียนคุ้มเพื่อตักเตือนนักเรียนเป็นต้นว่า “Quiet, please.” , “Only one student speaking” , “Sit down, please.” , ฯลฯ แทนประโยคเหล่านี้อาจช่วยให้ครูไม่ต้องตะโกนแข่งกับเสียงนักเรียนและช่วยเรียกความสนใจของนักเรียน ทั้งยังช่วยฝึกทักษะในการอ่านด้วย

2) ครูในฐานะผู้ตัดสินความถูกต้องของเกมที่เล่นและการใช้ภาษาของนักเรียน ครูเป็นผู้ควบคุมให้นักเรียนเล่นเกมให้ถูกต้องตามกติกา เกมที่ให้ทายคำตอบ เช่น เกม What's my line? อาจให้นักเรียนเขียนคำตอบใส่ไว้ในเศษกระดาษเพื่อกันนักเรียนเปลี่ยนคำตอบกลางคันในขณะเพื่อนกำลังทาย

3) ครูในฐานะผู้ตัดสินให้คะแนน ครูเป็นผู้ตัดสินให้คะแนนแม้ว่าอาจจะให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยตัดสินด้วยได้ แต่ครูต้องเป็นคนสุดท้ายที่จะตัดสินว่านักเรียนตอบผิดหรือถูก ครูไม่ควรตามนิักเรียนต่อหน้าเพื่อน ควรวิจารณ์รวม ๆ หลังจากจบเกมแล้ว ถ้าอย่างจะเตือนนักเรียนคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะครัวเรือนมาหากเป็นการส่วนตัวหลังจากเลิกเรียนแล้ว

4.6 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนโดยใช้เกม

วิธีสอนโดยใช้เกมมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ดังที่ทิศนา แ xenonpi (2552: 368-369) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1) ข้อดี

- (1) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น
- (2) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเห็นประสบการณ์ด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายและอุ่นคงทน
- (3) เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อย劳累มากขณะสอน

2) ข้อจำกัด

- (1) เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลามาก
- (2) เป็นวิธีสอนที่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากเกมบางเกมต้องซื้อหนังสือเฉพาะ เกมจำลองสถานการณ์บางเกมมีราคาสูงมาก เนื่องจากการเล่นเกมส่วนใหญ่นั้นต้องมีวัสดุอุปกรณ์ ในการเล่นเกมเฉพาะตน
- (3) เป็นวิธีสอนที่ขึ้นกับความสามารถของผู้สอน ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเกม จึงจะสามารถสร้างได้
- (4) เป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยการเตรียมการมาก เกมเพื่อการฝึกทักษะ แม้บุญยากชั้นนัก แต่ผู้สอนจำเป็นต้องจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ในการเล่นให้ผู้เรียนจำนวนมาก เกมการศึกษา และเกมจำลองสถานการณ์ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและทดลองให้เข้าใจ ซึ่งต้องอาศัยเวลาจำนวนมาก โดยเฉพาะเกมที่มีความชั้นชั้นมาก และผู้เล่นจำนวนมากต้องใช้เวลามากขึ้นอีก
- (5) เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนต้องมีทักษะในการนำการอภิปรายที่มีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนประมวลและสรุปการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่าเกณฑ์ที่นำมาประกอบการเรียนการสอน ควรเป็นเกณฑ์ที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหาที่ต้องการสอน เน้นความกับวัยและเป็นเกณฑ์ที่นักเรียนชอบ คือ เป็นเกณฑ์ที่มี ลักษณะพสมพسانกัน เช่น มีการแข่งขัน มีความเปลี่ยนใหม่ในวิธีการและวัสดุอุปกรณ์ประกอบ การเล่นเกม มีกฎเกณฑ์ กติกา ที่ง่าย สามารถทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ได้ฝึกทักษะ ทางภาษาไทยได้สถานการณ์ที่ท้าทาย เกิดความสนุกสนาน และได้รับความรู้ไปพร้อมกัน มีการ จัดหารางวัลให้กับนักเรียนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน เพราะจะทำให้นักเรียนตั้งใจเล่นเกมมากยิ่งขึ้น และส่งผลดีต่อการเรียนรู้ด้วย สำหรับครูควรเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นไว้ก่อนการสอน และสิ่งที่ สำคัญคือครูผู้สอนต้องศึกษาทำความเข้าใจเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ให้เข้าใจดีเสียก่อน จึงจะทำให้การสอน ด้วยเกมบรรลุความตั้งใจของครู

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน ดังปรากฏ ในงานวิจัยของครูผู้สอนหลายท่าน ดังนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ทรงสิทธิ์ ทองจรัส (2544) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 28 คน โดยใช้เกณฑ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 83.10 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ คิดเป็นร้อยละ 82.14

راتภี ศรีทองเทศ (2544) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสามารถ ในการใช้กิจกรรมเกมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกยมสุริยันนา จังหวัดนครปฐมที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จำนวน 25 คน พบว่า ความสามารถหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมศรี อาจศึก (2549) ได้ศึกษาผลของการเรียนโดยใช้ปริมาณอักษรไขว้ที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้าน ตะเคียน จังหวัดราชบุรี จำนวน 27 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกย์ศรินทร์ อ้วนภักดี (2548) ได้ศึกษาการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 41 คน พบว่า นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ความรับรู้ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 80.72 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรับรู้ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 82.93

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ชึงคุ (Seung Koo, 1998 อ้างถึงใน สมศรี อาจศักดิ์ 2549) ได้ศึกษาวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า การใช้เกมที่หลากหลายซึ่งมีประสิทธิภาพ จะช่วยนักเรียนในการลอกเลียนสถานการณ์จริง เกมช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้และส่งเสริมเจตคติที่ดีในการฟัง

ดิกเกอร์สัน (Dickerson, 1976 อ้างถึงใน เกย์ศิรินทร์ อ้วนภักดี 2548) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอนโดยใช้แอคทีฟเกม (Active Games) และแพสซีฟเกม (Passive Games) กับการสอนแบบธรรมชาติ เพื่อเป็นวิธีเสริมแรงในการเรียนรู้คำศัพท์ของเด็กเกรด 1 ที่มีความสามารถในการอนุรักษ์จำกัด ผลการวิจัยพบว่าการใช้เกมเป็นวิธีเสริมแรงในการเรียนมากกว่าการสอนแบบธรรมชาติ เพราะการสอนโดยใช้เกมเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พับปะกัน ทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน และมีการแห่งขัน

泰勒อร์ (Taylor, 1979 อ้างถึงใน เกย์ศิรินทร์ อ้วนภักดี 2548) ได้วิจัยเปรียบเทียบการสอนโดยใช้เกมและวิธีสอนแบบธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้เกมมีความสัมพันธ์กันดีกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนแบบธรรมชาติ

จากตัวอย่างผลสำเร็จในการใช้เกมประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะเลือกใช้เกมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลปาทิพย์ จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกม และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

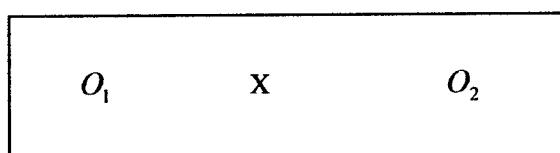
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลปาทิพย์ อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลปาทิพย์ อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. แบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

X หมายถึง การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

O_1 หมายถึง คะแนนสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

O_2 หมายถึง คะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ จำนวน 10 แผน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปากเปล่า วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสนทนากلام-ตอน 10 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นการกำหนดสถานการณ์เป็นประโยคภาษาไทยให้พูดเป็นประโยคภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ 20 คะแนน รวม 40 คะแนน

3.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกณ เป็นแบบมาตรา-ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ

4.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้เกณ ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

4.1.3 ศึกษารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.1.4 วิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาระบบที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน รายละเอียดดังนี้

1) มาตรฐาน ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

(1) ตัวชี้วัด ๑.๒.๑ พูดได้ตอบด้วยคำสั้นง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคลตามแบบที่พึง

(2) ตัวชี้วัด ๑.๒.๒ ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆตามแบบที่พึง

(3) ตัวชี้วัด ๑.๒.๓ บอกความต้องการง่ายๆของตนเองตามแบบที่พึง

(4) ตัวชี้วัด ๑.๒.๔ พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่พึง

(5) ตัวชี้วัด ๑.๒.๕ บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่พึง

2) มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

(1) ตัวชี้วัด ๑.๓.๑ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

4.1.5 วิเคราะห์ตัวชี้วัดชั้นปีภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ (ข้อ 4.1.4)

เพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

4.1.6 เผยแพร่แผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๐ แผน (ตารางที่ ๓.๑) ผู้จัดฯได้สร้างเกม ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน เหมาะสมกับวัยและลักษณะของนักเรียน ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนขั้นสอน เป็นการนำทักษะการพูดที่เรียนมาแล้วในชั่วโมงมาฝึกในรูปที่ใหม่ซึ่งเป็นเกม เกมที่ผู้จัดฯนำมาใช้ในการทดลองเป็นเกมที่มีลักษณะผสมผสานกัน คือ มีการแบ่งขั้นแพะ-ชนะ มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเล่น วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเล่น กฎ กติกา จำนวนผู้เล่นทุกชั่วโมง และมีการให้คะแนนสะสมในแต่ละครั้งที่มีการเล่นเกม เมื่อครบ ๑๐ ครั้ง นักเรียนที่มีคะแนนรวมร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปจะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้ และเป็นเกมที่มุ่งฝึกทักษะทางภาษาด้านการพูด แต่ละเกมมีขั้นตอนการเล่นประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1) ผู้สอนนำเสนอเกม ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

2) ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา

3) ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียน และให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน

4) ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

**ตารางที่ 3.1 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หน่วย All about me ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เกณฑ์	เวลา (ชั่วโมง)
1	How are you today?	โยนบอลทักทาย	1
2	Nice to see you too.	ขินดีที่รู้จัก	1
3	How old are you?	ตามอายุ	1
4	May I have an apple, please?	ขอผลไม้หน่อนอย	1
5	Color the bananas green.	ช่วยกันระบายสี	1
6	Give me a pen, please?	ปิดปากให้ขึ้นของ	1
7	How many books are there?	ทอยดลูกเต้าตอบคำถาม	1
8	What are these?	เกณฑ์ระบุ	1
9	What animals do you like?	สัตว์อะไรที่ชอบ	1
10	What is she?	สนุกสนานการถามอาชีพ	1

4.1.7 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

4.1.8 นำแผนการเรียนรู้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้ (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 332)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } IOC &= \text{แผน ดัชนีความสอดคล้อง} \\ \sum R &= \text{แผน ผลรวมของการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ} \\ N &= \text{แผน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ} \end{aligned}$$

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.33 – 1.00 ค่า IOC ของรายการที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ได้เท่ากับ 1.00 มีข้อแนะนำที่ต้องนำมาปรับปรุงคือ การใช้ภาษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ใช้ภาษาอังกฤษให้

มากขึ้น แก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษาในการเขียนแผน ในขั้นสรุปผลให้ใช้คำตามเพื่อให้นักเรียนได้สรุปองค์ความรู้ที่เรียนมาก่อนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างอื่น เช่น การทำแบบฝึกหัด แก้ไขการใช้แบบฝึกหัดที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การปรับเกณฑ์เมื่อกฎ กติกา ชัดเจนและความยุติธรรมกับผู้เล่น และการใช้ภาพประกอบแบบฝึกหัดท้ายแผนที่อาจทำให้นักเรียนแปลความหมายผิดไป

4.1.9 ปรับปรุง แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะที่ได้รับ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาด้านคว้าอิสระอีกรอบ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์

4.1.10 นำแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเหล็กหลาพิพิธ อำเภอพระยัน จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1

4.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

เป็นแบบทดสอบปากเปล่า ใช้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสนทนากาม-ตอน 10 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นการทำทดสอบการณ์เป็นประโยชน์ภาษาไทยให้นักเรียนพูดเป็นประโยชน์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ 20 คะแนน รวม 40 คะแนน แบบทดสอบนี้ใช้มือผู้วิจัยได้ทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนແล็ว มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.2.1 ศึกษาเอกสาร ได้แก่ หลักสูตรเกณฑ์การศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเอกสารที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.2.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดจำนวนข้อสอบที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับชั้น จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสนทนากาม-ตอน 10 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นการทำทดสอบการณ์เป็นประโยชน์ภาษาไทยให้พูดเป็นประโยชน์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ 20 คะแนน รวม 40 คะแนน ใช้เวลาทดสอบคนละ 10 นาที

4.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปากเปล่า 2 ตอน คือ

(1) ตอนที่ 1 เป็นการพูดสนทนากาม-ตอน จำนวน 10 ข้อ รวม 20 คะแนน

(2) ตอนที่ 2 เป็นการทำทดสอบการณ์เป็นประโยชน์ภาษาไทยให้นักเรียนพูดเป็นประโยชน์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ รวม 20 คะแนน

การตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบตอนที่ 1 ขึ้นกับที่ความสามารถในการพูดโต้ตอบ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องในการอออกเสียง ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์ความสามารถในการพูดโต้ตอบ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องในการอออกเสียง

คะแนน	การพูดโต้ตอบ	ความคล่องแคล่ว	การอออกเสียง
2	พูดตามรูปแบบประโยคที่เรียน สามารถสื่อความหมายได้เข้าใจดี	พูดคล่องเป็นธรรมชาติ เหมือนเจ้าของภาษา	อออกเสียงค่อนข้างเป็นสำเนียงภาษาต่างประเทศ
1	พูดตามรูปแบบประโยคที่เรียนไม่ได้ทั้งหมด แต่สามารถสื่อความหมายได้	พูดช้า ตะกุกตะกัก ไม่ต่อเนื่อง แต่สามารถสื่อความหมายได้	อออกเสียงค่อนข้างเป็นสำเนียงภาษาของตนเอง
0	ไม่สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อ สื่อความหมายไม่ได้	การอออกเสียงมีปัญหามากที่สุด ไม่สามารถสื่อความหมายได้

การตรวจให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบตอนที่ 2 ขึ้นกับที่ความสามารถทางการพูด ดังแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์ความสามารถทางการพูด

คะแนน	ความสามารถทางการพูด
2	พูดได้ถูกต้องเป็นประโยค
1	พูดไม่เป็นประโยคแต่สื่อความหมายได้
0	ไม่สามารถสื่อความหมายได้

4.2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

4.2.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ บุคคลประส่งค์ ความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการทดสอบ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง $0.66 - 1.00$ มีข้อแนะนำที่ต้องนำมาปรับปรุง คือ รูปแบบของการใช้ภาษาและการใช้รูปภาพประกอบข้อสอบที่ง่ายไม่ซับซ้อน

4.2.6 ปรับปรุง แก้ไข แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามข้อเสนอแนะที่ได้รับก่อนนำไปทดลองใช้

4.2.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกณฑ์ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (พิตร ทองชั้น 2546: 232) คือ ระดับ 5 เห็นด้วยมากที่สุด 4 เห็นด้วยมาก 3 เห็นด้วยปานกลาง 2 เห็นด้วยน้อย 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามนักเรียนเมื่อผู้วิจัยได้ทดลองสอนตามแผนการเรียนรู้ครบถ้วนแล้ว มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.3.1 กำหนดประเด็นที่ต้องการสอบถาม ในหัวข้อต่อไปนี้

- 1) ความรู้ทางภาษาที่ได้รับ
- 2) ความสนุกสนานและท้าทาย
- 3) การนำความรู้ไปใช้
- 4) มนุษย์สัมพันธ์กับเพื่อน
- 5) ความรู้สึกต่อวิชาภาษาอังกฤษ

4.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกณฑ์ประเมินที่กำหนดในข้อ 4.3.1

4.3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้า อิสระ เพื่อให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไข

4.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC) ได้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีค่าระหว่าง $0.66 - 1.00$ แบบสอบถามความคิดเห็นมีข้อแนะนำที่ควรนำมาปรับปรุงแก้ไข คือ แก้ไขการใช้ภาษาให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

4.3.5 ปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยใช้เกณฑ์
ข้อแนะนำที่ได้รับให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้จริงหลังจากดำเนินการสอนครบถ้วนแผนการ
สอน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเอง และได้ดำเนินการทดลอง
ดังนี้

5.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยใช้เวลา 3 ชั่วโมงเตรียมความพร้อมตามขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 เตรียมการทดลองสอน เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมของนักเรียน
โดยการทำความเข้าใจ และสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติหนของนักเรียนในการเรียน
ภาษาอังกฤษที่ใช้เกณใน การพัฒนาทักษะการพูด เช่น การแบ่งกลุ่มในแต่ละครั้ง การให้คะแนน
สะสมแก่นักเรียนที่ชั้นการแข่งขัน การให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีคะแนนสะสมถึงร้อยละ 60 ของ
คะแนนทั้งหมด เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบถ้วนแผน

5.1.2 ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนก่อนตัวอย่าง จำนวน 17 คน โดยใช้
แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ตอน ตอนละ 10
ข้อ รวม 20 ข้อ คะแนน ใช้เวลาออกเวลาเรียน

5.2 ระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ^{การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ กับนักเรียนก่อนตัวอย่าง ใช้เวลา 10 ชั่วโมง}

5.2.1 ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาในช่วง เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือน
มีนาคม พ.ศ. 2553 ทำการทดลองสอนในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ วันละ 1 ชั่วโมง

5.2.2 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอน คือ หน่วย All about me เป็นเนื้อหาที่
วิเคราะห์มาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดเกี่ยวกับการพูด
ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผน

5.3 หลังการทดลอง ใช้เวลาออกเวลาเรียน จำนวน 3 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ดังนี้

5.3.1 ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนก่อนตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะ^{การพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน}

5.3.2 สอบถ้านความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

6.1 วิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และใช้ค่าสถิติอ้างอิงได้แก่ การทดสอบเครื่องหมาย (sign test)

6.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

7.1 **การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกณ ใช้การทดสอบเครื่องหมาย (sign test) มีรายละเอียดดังนี้ (สุพินพ์ ศรีพันธุ์วรสกุล 2544: 80)**

การทดสอบโดยใช้เครื่องหมาย เป็นการทดสอบแบบนับจำนวนเครื่องหมายบวก (+) และลบ (-) ที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลง เพื่อใช้ทดสอบความแตกต่างของประชากร 2 ชุด ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยมีความสัมพันธ์กันในลักษณะจับเป็นคู่ เป็นการทดสอบความแตกต่างที่ควบคุมให้หน่วยทดลองทั้งสองกลุ่มนี้มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด การทดสอบโดยใช้เครื่องหมายใช้ได้กับข้อมูลที่มีระดับการวัดตั้งแต่มาตราอันดับที่สามารถเปรียบเทียบได้ในลักษณะของ “มากกว่า” และ “น้อยกว่า” หรือ “สูงกว่า” และ “ต่ำกว่า” โดยพิจารณาจากเครื่องหมายในการสรุปผลการวิจัย

วิธีการทดสอบประกอบด้วย

1) ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม แตกต่างกัน

2) ระดับนัยสำคัญ กำหนดระดับนัยสำคัญ เท่ากับ .01

3) หาผลต่างระหว่างข้อมูล 2 ชุดที่จะคำนวณโดยให้ข้อมูลชุดที่ 1 แทนด้วย X_1

หมายถึง คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ข้อมูลชุดที่ 2 แทนด้วย X_2 หมายถึง คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน และให้เครื่องหมายดังนี้

- 3.1) ให้เครื่องหมายบวก (+) ถ้า $X_2 > X_1$
- 3.2) ให้เครื่องหมายลบ (-) ถ้า $X_2 < X_1$
- 3.3) ให้เลข 0 ถ้า $X_1 = X_2$
- 4) นับจำนวนเครื่องหมาย + และเครื่องหมาย - ที่มีจำนวนน้อยกว่า
- 5) ให้ r แทนจำนวนเครื่องหมาย + หรือ - ที่มีจำนวนน้อยกว่า
- 6) นำค่า r ที่ได้ในข้อ 5 ไปเทียบกับ r วิกฤติ ที่ได้จากตารางแสดงวิกฤตของ r สำหรับการทดสอบโดยใช้เครื่องหมาย และจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อ r ที่คำนวณ น้อยกว่า หรือเท่ากับ r วิกฤติที่ได้จากตาราง

7.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (ล้วน สายยศ 2546: 269-270)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ เป็นผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 n เป็นจำนวนคะแนนหรือจำนวนตัวอย่าง

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีการแบลกความหมายดังที่ บุญชน ศรีสะอาด (2535: 100) กำหนดไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้
 (ล้วน สายช 2546: 273)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเหล็กหลาพย์ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ มีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม
3. ข้อสังเกตจากการทดลอง

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกม

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.
ก่อนเรียน	1.76	1.15
หลังเรียน	9.82	7.93

จากตารางที่ 4.1 พนว่า ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบเครื่องหมาย (sign test) โดยที่ X_1 หมายถึง คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และ X_2 หมายถึง คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

**ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดย ใช้เกณ ด้วยการทดสอบเครื่องหมาย**

$X_2 > X_1$ (+)	$X_2 < X_1$ (-)	$X_1 = X_2$ (0)	n	r	r
			จำนวน	ค่านิยมได้	จากตาราง
17	0	0	17	0*	2

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่า จำนวนคู่ของคะแนนที่คะแนนทดสอบหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน มีจำนวน 17 คู่ ส่วนจำนวนคู่ของคะแนนที่คะแนนหลังเรียนน้อยกว่าก่อนเรียน มีจำนวน 0 คู่ ค่า r ที่คำนวณได้ เท่ากับ 0 ค่า r วิกฤตจากตาราง เท่ากับ 2 ค่า r ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า r วิกฤตจากตาราง แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

ผลการสอนตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

รายการสอนตาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมีความน่าสนใจ	4.88	0.48	มากที่สุด
2. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนตื่นเต้นและสนุกสนาน	4.64	0.60	มากที่สุด
3. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมท้าทาย	4.70	0.46	มากที่สุด
ความสามารถของนักเรียน			
4. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนชอบเพื่อนมากขึ้น	4.76	0.66	มากที่สุด
5. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนในห้องมีความสามัคคีกัน	4.64	0.70	มากที่สุด
6. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
7. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.76	0.66	มากที่สุด
8. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.70	0.68	มากที่สุด
9. การเรียนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน	5.00	0.00	มากที่สุด
10. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ	4.94	0.24	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.78	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ 9 การเรียนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกคน รองลงมา คือ ข้อ 10 การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ และข้อ 1 การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมีความน่าสนใจ

3. ข้อสังเกตจากการทดลอง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกม จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการเรียนโดยใช้เกม ผู้วิจัยได้สังเกตผู้เรียนระหว่างการเรียน และบันทึกการสังเกต พอสรุปโดยสรุปได้ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 How are you today?

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงแรกพบว่า การพูดสนทนากับสนทนาที่กำหนด นักเรียนที่ไม่สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ครุ่นอยู่ช่วยเหลือโดยการเป็นคู่สนทนาด้วย เนื่องจาก บทสนทนาที่กำหนดให้พูดมีทั้งการทักทายและการถามทุกชีวุที่มีการตอบ 2 แบบ คือ I'm fine, thank you. / I'm very well, thank you. ทำให้นักเรียนสับสนและไม่รับใจในการพูด

ในการเล่นเกมถ้ามีทุกชีวุ พบร้า นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานและดื่นเด้นกับบทบาทในการเล่นของตน ทุกคนตั้งใจมากที่จะพูดให้ได้ตามที่เกมกำหนด ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูด นักเรียนบางคนที่ไม่เคยสนใจเรียนแต่เมื่อให้เล่นเกมทำให้เขาตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น และสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ปัญหาที่พบคือ (1) นักเรียนมีความกังวลในการตอบที่ต้องตอบ I'm fine, thank you. และ I'm very well, thank you. สับสนไป เนื่องจากการตอบ I'm very well, thank you. นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับประโยคภาษาอังกฤษมาก่อน นักเรียนจะเลือกโดยนองดิให้แก่ผู้ที่พูดได้คล่อง ส่วนนักเรียนที่ขังพูดไม่คล่องกลัวว่าจะทำให้กลุ่มแพ้ใจไม่อยากเป็นผู้รับผล บางคนดื่นเด้นมากเกินไปในการเล่นเกมครั้งแรก ทำให้ดื่นเด้นจนพูดอะไรไม่ถูก ในขั้นสรุปหลังจากการเล่นเกม พบร้า นักเรียนสามารถพูดถ้ามีทุกชีวุ ได้อย่างคล่องแคล่ว

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Nice to see you too.

การฝึกพูดสนทนากับสนทนาที่กำหนด นักเรียนยังไม่สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว จะติดขัดในการบอกชื่อตอนเองและถามชื่อคนอื่น ส่วนการพูดแสดงความยินดีที่รู้จัก

Nice to see you. / Nice to see you too. นักเรียนพากยานพูดจนสามารถพูดได้ ครูช่วยเหลือโดยเดินทำความรู้จักกับนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนพูดได้ถูกต้องและมีความมั่นใจมากขึ้น

การเล่นเกมยินดีที่รู้จัก พบว่า นักเรียนทุกคนเรียนด้วยความสนุกสนานและตื่นเต้นกับบทบาทในการเล่นเกมของตน หลายคนพูดว่าวันนี้จะต้องช่วยการแบ่งขันให้ได้ ปัญหาที่พบคือ (1) การกำหนดให้นักเรียนคนที่ถูกเอ่ยชื่อนอกชื่อของตนเอง และนักเรียนที่อยู่ด้านข้างทั้งสองต้องนองอกชื่อตนเองก่อนพูด Nice to see you. หรือ Nice to see you too. ทำให้นักเรียนกังวลกับการพูดประโยคต่างๆตามที่กำหนด หลายคนพูดไม่ได้ ครูได้ลดประโยคลง ให้นักเรียนที่อยู่ด้านข้างของผู้ที่ถูกเอ่ยชื่อ พูด Nice to see you. หรือ Nice to see you too. เท่านั้น ทำให้เกิดการแบ่งขันสามารถดำเนินไปได้อย่างคล่องแคล่ว จนเหลือผู้ช่วยในการแบ่งขันจำนวน 13 คน ที่สามารถเล่นเกมได้นานโดยไม่ถูกคัดออก

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How old are you?

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า การสนทนาร่วมกัน ติดขัดอยู่ที่การย่านตัวเลข 10-20 ที่นักเรียนยังจำไม่ค่อยได้ ทำให้การสนทนาระบีนไปอย่างช้าๆ ครูต้องพยายามนำการพูดประโยคที่ถูกต้องตลอดเวลา ทำให้นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้น

การเล่นเกมร่วมกัน พบว่า นักเรียนทุกคนตั้งใจฟังการพูดตอบคำถามของเพื่อนมากเพระต้องการเป็นผู้ช่วยในการแบ่งขัน เมื่อผลปรากฏว่ากลุ่มของตัวเองชนะ นักเรียนร้องเชียร์แสดงความคืบไปและกระโจนตัวเองมีความสุข ปัญหาที่พบคือ นักเรียนจำประโยคไม่ได้ และยังจำตัวเลข 10-20 ไม่ได้ ทำให้การถามอายุยากมากยิ่งขึ้น ครูกำหนดเพียงว่าขอให้นักเรียนบอกอายุถูกก็จะได้ครึ่งคะแนน ถ้าบอกได้เต็มประโยคได้ 1 คะแนน

3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 May I have an apple, please?

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า วันนี้นักเรียนชอบมากที่สุด นักเรียนได้พูดขอผลไม้จากเพื่อนด้วยกัน คนที่ได้ภาพผลไม้จำนวนมาก ครูจะกล่าวยกย่องชมเชยทำให้นักเรียนพอใจและมั่นใจในตนเองมากยิ่งขึ้น

การใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกมของผลไม้ พบว่า นักเรียนส่วนมากสามารถพูดขอผลไม้จากครูได้อย่างคล่องแคล่ว เสียงดังและแบ่งขันกันพูด ทำให้บรรยายศาสตร์ในการเล่นเกมสนุกสนานมาก นักเรียนคู่ที่พูดเก่งแต่ไม่มีโอกาสได้พูดถึงกับแสดงความเสียดาย และเมื่อครูนักเรียนว่าเชอได้ภาพครบ 3 ภาพแล้ว ปล่อยให้คู่อื่นได้พูดบ้าง ก็ยังอยากร่วมเล่นเกมต่ออีก เกมนี้นักเรียนสนุกมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนสามารถพูดประโยคที่กำหนดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง และเมื่อนักเรียนพูดขอผลไม้ได้ตรงกับภาพที่ครูมี นักเรียนก็จะได้ภาพนั้นจากครู ปัญหาที่พบคือ ผู้ช่วยการแบ่งขันต้องได้ภาพ 3 ภาพเข้าไป ปรากฏว่ามีนักเรียนเพียง 1 คู่ที่ได้ภาพเกิน 3 ภาพ คือ

6 ก้าว ครุยจีอนุโลมให้นักเรียน 3 คู่ที่ได้ก้าว 2 ก้าว เป็นผู้ช่วยในการแบ่งหันด้วย เพราะสามารถพูดได้อ่ายอิงคล่องแคล่วและถูกต้อง (แต่ไม่ตรงกับภาพผลไม้ที่ครูนำไปนั้น) นอกจากนี้ครูต้องคงอยเดือนให้นักเรียนใช้คำว่า please ต่อท้ายประโยคเสนอ

3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Color the bananas green.

การร่วมกิจกรรม พนวจ ในการทำกิจกรรมที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสั่งกลุ่มอื่นให้ทำตามคำสั่ง สองรอบแรกนักเรียนยังติดขัดในการสั่ง ครุต้องขออนุญาตบ่าย ใกล้ชิด แต่รอบที่ 3-6 นักเรียนสามารถสั่งได้อย่างคล่องแคล่ว ในการทำงานคำสั่ง มี 2 กลุ่มที่รับบทบาทผู้นำจากการคำสั่งบ้าง เนื่องจากนักเรียนไม่ทราบทุกสิ่ง

การใช้สำนวนภาษาขยะเล่นกemonช่วยกันระบายน้ำ พบว่า นักเรียนส่วนมากใช้คำสั่งให้เพื่อนระบายน้ำไม่ได้ และได้ผู้ช่วยในการแบ่งขันทั้งหมด 11 คน ส่วนใหญ่นักเรียนสามารถระบายน้ำตามคำสั่งได้ถูกต้อง แต่จะมีปัญหาในการสั่งในส่วนของการบอกสี ปัญหาที่พบคือ เมื่อตัวแทนกลุ่มใดสั่งไม่ได้ ครูจะเป็นคนสั่งแทน และทำการแบ่งขันได้เพียง 6 ครั้งเท่านั้น เนื่องจากเวลาเรียนจะหมดและครูเห็นว่า นักเรียนสามารถพูดได้แล้ว จึงหยุดการแบ่งขัน และตัดสินให้กลุ่มที่ทำคะแนนได้ 5-6 คะแนน เป็นผู้ชนะ

3.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Give me a pen, please.

การร่วมกิจกรรม พบว่า การใช้จำนวนภาษาในการบอกเพื่อนให้ยินดองให้ยังไม่คล่องเท่าไร แต่นักเรียนก็สามารถพูดได้ถูกต้อง เมื่อจากบทสนทนาก็กำหนดมีหลายประโยชน์ นักเรียนสับสน และมีเวลาจำกัดในการฝึก

การใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกมปีคตากายบินของ พนบฯ นักเรียนสนุกสนานและตื่นเต้นมากในการเล่นเกม เนื่องจากนักเรียนถูกปีคตากายบิน ทำให้ต้องเดินไปหาบินของขณะถูกปีคตากาทำให้บางคนหาได้ไม่เจอ จนครุต้องพยายามลักษณะฯให้ไปตรงกับ ทำให้ บางคนขณะที่กำลังสิ่งของบนโต๊ะทำงาน ต้องคลานหาได้ ทำให้เพื่อนหัวเราะด้วยความสนุกสนาน เกมนี้นักเรียนสนุกมากและเบ่งกันเป็นผู้ล่นเกม การเล่นเกมครั้งนี้ทำให้นักเรียนสามารถใช้สำนวนภาษาได้ดีอย่างคล่องแคล่ว สังเกตจากขั้นตอนการสรุป นักเรียนทุกคนพูดด้วยเสียงอันดังอย่างพร้อม เพรียงกัน การเบ่งขันทำได้ครบ 8 ครั้งตามที่กำหนด ปัญหาที่พบคือ นักเรียนตื่นเต้นมากจนลืมคำสั่งของเพื่อน ทำให้หยอดของไม่ถูก และหลงทางหาโต๊ะและผู้สั่งไม่เจอ ครูและกรรมการอีก 1 คนพยายามลักษณะฯให้เดินไปตรงๆที่ต้องการ

3.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How many books are there?

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า การพูดประโภคยังไม่คล่องเท่าไหร่ เนื่องจากเป็นประโภคที่ยาวสำหรับนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างช้าๆ ครูต้องบอกคำขึ้นต้นประโภคให้ในการถามและตอบ นักเรียนจึงสามารถพูดได้

การใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกมทดสอบเด็กตอบคำถาม นักเรียนสนุกสนานในการเล่นเกม เพราะ ได้มีส่วนร่วมในการทดสอบเด็ก นักเรียนจะผลัดกันทดสอบเด็กโดยที่ครูไม่ได้กำหนดให้ ปัญหาที่พบคือ (1) ในการเล่นเกมนักเรียนซังพูดไม่คล่อง (2) ทำการแข่งขันไม่ครบ 10 ครั้ง เนื่องจากเกมดำเนินไปอย่างช้าๆ เพราะในการถามแต่ละครั้งต้องรอคำตอบจาก 4 กลุ่ม ประกอบกับการพูดตอบที่ซับไม่คล่อง เพราะติดขัดที่ตัวเลขบนลูกเต๋า (11-20) ครูจึงแข่งขันเพียง 6 ครั้ง ครูแก้ปัญหาโดย (1) ครูให้นักเรียนพูดคำถามช้าๆ กันก่อนที่แต่ละกลุ่มจะทดสอบเด็ก จนนักเรียนสามารถพูดได้คล่อง (2) เมื่อนักเรียนกลุ่มใดตอบแล้วให้ออกไปเขียนคะแนนของกลุ่มคน เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเป็นการเร่งเกณให้เร็วขึ้นด้วย

3.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 What are these?

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนสามารถใช้ประโภค What are these? They are..... ในการถามและตอบได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ประโภคทบทวนจากชั่วโมงก่อน How many....are there? There are..... นักเรียนซังพูดได้ไม่คล่อง ครูจึงให้นักเรียนฝึกพูดประโภค ตามและตอบประโภคแรกให้ได้ก่อน เมื่อพูดได้คล่องแล้วจึงพูดถามและตอบประโภคที่สอง

การใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกมกระซิบ พบว่า นักเรียนสนุกสนานในการเล่นเกม เพราะ ได้มีส่วนร่วมทุกคน เกมนี้ทำการแข่งขันครบ 10 ครั้ง กลุ่มที่ชนะการแข่งขัน ทำคะแนนได้ 80 คะแนน (ชนะ 8 ครั้ง) ปัญหาที่พบคือ (1) พื้นที่ในห้องเรียนจำกัด การที่ครูถาม What are these? ให้นักเรียนคนแรกตอบ ทำให้นักเรียนคนต่อไปได้ชิน (2) รอบที่ 1-2 นักเรียนกระซิบบอกเพื่อนเสียงดัง ทำให้เพื่อนคนถัดไปหืออกกลุ่มอื่นได้ชิน (3) มีนักเรียนบางกลุ่มบ่นกว่ากลุ่มคนตอบ ก่อน ต้องชนะในรอบนั้น การแก้ปัญหาคือ (1) ครูให้นักเรียนคนแรกดูภาพ และกำหนดคำตอบ ไว้ในใจ ไม่ให้พูดตอบ ปรากฏว่าเกณสามารถดำเนินไปได้ (2) ครูให้พูดเบาๆ และจะไม่ให้คะแนนกลุ่มที่พูดเสียงดัง (3) ครูต้องพยายามคุ้นหัดว่ากลุ่มใดยกมือตอบก่อน แล้วให้คะแนนกลุ่มนั้น จึงจะเกิดความยุติธรรมกับนักเรียน

3.9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 What animals do you like?

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนพูดไม่ได้ตามที่กำหนด เนื่องจากนักเรียนต้องถามและตอบ ทั้งสัตว์ที่ชอบและไม่ชอบ ครูแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด และให้นักเรียนกาหนาท (X) บุนกระดาษภาพสัตว์ที่นักเรียนไม่ชอบ เพื่อให้นักเรียนจำได้ง่ายขึ้น

การใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกมสัตว์อะไรที่ชอบ พบว่า นักเรียนสนุกสนาน และต้องการเล่นเกมก่อนถึงเวลา นักเรียนที่ได้คะแนนสะสมครบร้อยละ 60 แล้วให้ความร่วมมือในการเล่นเกมเป็นอย่างดี และเมื่อกลุ่มคนชนะจะดีใจมาก ปัญหาที่พบคือ นักเรียนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มยังคิดขัดในการถามชื่อสัตว์ที่ชอบหรือไม่ชอบ แต่การตอบคำถามนักเรียนสามารถตอบได้ การเล่นเกมครั้งนี้ครูให้นักเรียนดำเนินการเอง เพราะที่ผ่านมา_nักเรียนเริ่มเข้าใจบทบาทในการแข่งขันเกมแล้ว และให้เพื่อนในกลุ่มช่วยเหลือในการถามชื่อสัตว์ที่ชอบหรือไม่ชอบ

3.10 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 What is she?

การร่วมกิจกรรม นักเรียนบังพูดได้ไม่คล่อง เพราะจำคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพไม่ได้ ขณะฝึกพูดนักเรียนจะถามอยู่ตลอดว่าอาชีพนี้เรียกว่าอะไร ครูต้องพยายามนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด

การใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกมสนุกกับการถามอาชีพ ทำการแข่งขัน 7 รอบ แล้วตัดสินผลการแข่งขัน เนื่องจากเห็นว่านักเรียนสามารถพูดตามและตอบคำถามได้คล่องแล้ว นักเรียนแสดงออกถึงความสนุกสนานในการเล่นเกมด้วยการปรบมือเมื่อกลุ่มคนได้คะแนน และชนะในการแข่งขันเกม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเวลาสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ ดังนี้ (1) ขั้นนำ ประมาณ 5 นาที (2) ขั้นสอน ประมาณ 50 นาที ในขั้นนี้นักเรียนจะได้รับความรู้ทางภาษา การฝึกฝนทักษะการพูดที่มีครุศรุคุณแล้ว ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด และการนำภาษาที่ฝึกฝนมาใช้ในการเล่นเกม (ใช้เวลาประมาณ 15 นาที) (3) ขั้นสรุป ประมาณ 5 นาที รวมเวลาในการจัดกิจกรรมดังกล่าว แต่ละแผนประมาณ 60 นาที ในการทำกิจกรรมดังกล่าว พบว่า นักเรียนจะสามารถสรุปผลการเรียนรู้ได้ทุกแผนการสอน มีความนั่นใจในการพูด สามารถพูดได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและพร้อมเพรียงกัน

ข้อสังเกตนอกเหนือจากที่สังเกตจากการสอนในช่วงเรียน พบว่า นักเรียนชอบการเล่นเกมมาก นักเรียนบังมีความต้องการที่จะเรียนโดยใช้เกมต่อไปเรื่อยๆ นักเรียนมีความสุขจากการเรียนโดยใช้เกม ทุกช่วงโหมดจะมีเสียงหัวเราะและร้องเชิดชูความสนุกสนานจากการแข่งขัน และเข้าใจในบทเรียน สามารถสรุปบทเรียนได้ดี นักเรียนส่วนมากให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนด้วยความตั้งใจเรียนมาก โดยที่ครูไม่ได้บังคับ นักเรียนบางคนสามารถเป็นผู้นำเกมได้ในบางช่วงโหมด แสดงให้เห็นว่าเกมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และช่วยให้ นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดี

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศिलาทิพย์ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยสามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล และเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เกม

1.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

1.2 สมมุตฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาทิพย์ ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาทิพย์ จำนวน 17 คน จำแนกออกตามเพศชาย 9 คน และหญิง 8 คน จังหวัดขอนแก่น

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเห็บศิลาทิพย์ จำนวน 17 คน จำแนกออกตามเพศชาย 9 คน และหญิง 8 คน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม จำนวน 10 แผน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการ

ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 เกือบทุกรายการ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ประเภท ได้แก่

(1) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปากเปล่า วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสนทนากلام-ตอน 10 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นการกำหนดสถานการณ์เป็นประโลมภาษาไทยให้พูดเป็นประโลมภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ 20 คะแนน รวม 40 คะแนน ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับเดียวกัน แบบทดสอบตั้งกล่าว ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง $0.66 - 1.00$

(2) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกม จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคริท คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด และได้รับการตรวจพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาตามวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง $0.66 - 1.00$

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วัยเด็กในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.4.1 เปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เกม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบเครื่องหมาย

1.4.2 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.5 ผลการวิจัย

1.5.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5.2 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้เกมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยนำ Mao กิประยผล ได้คั่งนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้เกณ ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมุติฐานครั้งนี้ สืบเนื่องมาจาก การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยใช้เกม การเรียนการสอน โดยใช้เกมทำให้นักเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ท้าทาย ความสามารถ นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน มีความต้องการที่จะเรียนโดยไม่ต้องบังคับ นักเรียนยินดีที่จะเรียนรู้ทักษะการพูดในบทเรียนเพื่อที่จะใช้ในการแข่งขันเกม สถานการณ์เกมที่สนุกสนาน ท้าทายความสามารถทำให้นักเรียนอياกร่วมการแข่งขัน ซึ่งนักเรียนต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ฝึกมาก่อนการเล่นเกม นอกจากนี้สถานการณ์เกมยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น สังเกตจากในขั้นสรุปบทเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เล่นเกมแล้ว นักเรียนมีความเข้าใจการใช้ประโยชน์หรือสำนวนภาษาที่เรียน สามารถตอบคำถามหรือพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด ได้อย่างคล่องแคล่วและพร้อมเพรียงกัน อย่างไรก็ตาม การทดลองสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมในระยะสั้น เพียง 10 ชั่วโมง ยังไม่สามารถทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ เนื่องจากนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการพูดน้อย ขาดการทบทวนเป็นประจำ ทำให้ลืมจ่าย จึงทำให้ผลการทดลองวัดทักษะการพูดในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ แต่เมื่อศูนย์แนน สอนเป็นรายบุคคลของนักเรียนทั้งห้าคน พบร่วมกัน นักเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของครูผู้สอนในระดับต่างๆที่สอนโดยใช้เกมประกอบการสอน เช่น ราครี ศรีทองแทศ (2544) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้กิจกรรมเกมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จำนวน 25 คน พบว่า ความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสมศรี อาจศึก (2549) ได้ศึกษาผลของการเรียนโดยใช้ปริศนาอักษร ไขว้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลจากการสอนตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการสอนตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม นักเรียนมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก เกมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยใช้เป็นเกมที่มีกฎ กติกาง่าย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีการเล่นเกมหลายประเภท ทั้งเดี่ยว คู่ และกลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงเกมทุกชั่วโมง ประกอบกับการทำหน้างร่างวัลให้แก่นักเรียนที่สามารถเป็นผู้ช่วยในการแข่งขันถึงร้อยละ 60 ทำให้เกมท้าทายและดึงดูดใจของนักเรียนมากขึ้น เมื่อนักเรียนได้เล่นเกม นักเรียนได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนาน และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนขณะเล่นเกม ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อสามารถดำเนินการแข่งขันไปตามเกณฑ์ได้ หรือชนะในการแข่งขัน แต่มีบางเกมที่เป็นปัญหาต่อการฝึกทักษะการพูดคือ มีบุพพุคที่ใหม่และมากเกินไปสำหรับนักเรียน ครูและเพื่อนต้องพยายามช่วยเหลือ เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดได้บรรลุวัตถุประสงค์ของเกมที่ตั้งไว้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1.1 การเตรียมเกมที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่ควรให้นักเรียนได้ฝึกพูดประโยชน์มากกว่า 2 ประโยค เพราะนักเรียนจะจำไม่ได้ และทำให้การเล่นเกมน่าเบื่อหน่ายสำหรับนักเรียน และไม่ประสบผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3.1.2 เกมแต่ละเกมต้องมีกฎ กติกา ชัดเจน และมีความยุติธรรมกับผู้เล่นทุกคน เช่น นักเรียนมีโอกาสได้เล่นเกมเท่ากัน มีโอกาสแพ้-ชนะเท่ากัน

3.1.3 การแบ่งกลุ่มในการเล่นเกมควรใช้วิธีการจับฉลาก หรือวิธีอื่นที่ทำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนิสณาธิคทีคลุมความสามารถกัน

3.1.4 ครูควรเตรียมอุปกรณ์ประกอบการเล่นเกมให้พร้อมก่อนการเรียนการสอน เพื่อจะทำให้การดำเนินเกมไม่ติดขัด

3.1.5 การเล่นเกมควรมีการยืดหยุ่นในเรื่องเวลาการแข่งขัน กฎกติกาที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อให้การเล่นเกมสามารถฝึกทักษะทางภาษาตามที่กำหนดได้

3.1.6 การเล่นเกมควรหดหยุดเล่นเมื่อแนวโน้มว่าเด็กเรียนเข้าใจในการใช้ภาษา และสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วแล้ว

3.1.7 จากผลการทดสอบวัดทักษะการพูดพบว่ามีนักเรียนจำนวนมากที่มีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนต่ำ ผู้สอนควรช่วยเหลือนักเรียนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ให้ความสนใจใน

การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดให้มากขึ้น การจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยคนที่เรียนเก่ง ค่อยช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อน เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไปได้ดังนี้

3.2.1 ควรศึกษาผลของการใช้เกมในการฝึกทักษะทางภาษาอื่น เช่น ทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน

3.2.2 ควรศึกษาผลของการใช้เกมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมฯ

3.2.3 ควรศึกษาผลของการใช้เกมในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

3.2.4 ควรขยายเวลาในการฝึกทักษะการพูดเพิ่มมากขึ้น หรือทำการศึกษาและพัฒนาทักษะการพูดสำหรับนักเรียนที่มีทักษะการพูดต่ำ

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การจัดสาระการเรียนรู้กุญแจที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.) ----- (2544) คู่มือการจัดการเรียนรู้กุญแจที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กระทรวงศึกษาธิการ (2548) การวัดและประเมินผลอัตรารู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กุญแจที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.) ----- (2544) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กุญแจที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- คุณยา แสงเดช (2548) ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แม่ค้า เกษตรนิทรรศ อ้วนภักดี (2548) “การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณาจารย์กุญแจที่สำคัญต่อการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายธรรมศาสตร์) ปะรอนอม สุรัสวดี ผู้ร่วมรวม (2539) กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เตือนใจ เกลินกิจ ผู้แปล (2545) เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง จำกัด ทรงสิทธิ์ ทองจรัส (2544) “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทิศนา แรมมนัน (2552) ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นพเก้า ณ พังลุง (2548) การขัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (*Teaching and Learning English at Elementary Education Level*) สงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ
นิตยา สุวรรณศรี (2542) เพลงและเกมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร
บริษัทต้นอ้อ 1999 จำกัด

- บุญชุม ศรีสะօด (2535) การวิจัยเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร สุวิชาสาส์น
ประนอม สุรัสวดี (2539) กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พุสคิ ภูภูมินทร์ (2551) “การวัดและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเตรียมสร้าง
พื้นฐานความเป็นมนุษย์ (2)” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 5 หน้า 169-218 นนทบุรี สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- พรสวาร์ด สีปีอ (2550) สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูผู้ใหม่
กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์
- พิตร ทองชั้น (2546) “การวางแผนการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการ
วิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 3 หน้า 188-253 นนทบุรี
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- ราตรี ศรีทองเทศ (2544) “การประเมินเพิ่มการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้กิจกรรมเกมใน
การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
วัดเกยม สุริยันนาจ จังหวัดนครปฐมที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ อบรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ล้วน สายยศ (2546) “ระเบียบวิธีทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย” ใน ประมวลสาระชุดวิชา
การวิจัย หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 4 หน้า 255-380 นนทบุรี
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- วรรณี แสงประทีปทอง (2551) “ลักษณะและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการศึกษา”
ใน ประมวลสาระชุดวิชา การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา
หน่วยที่ 7 หน้า 305-360 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช

สกอ ๘๖/๑๔/๒๕๕๑ “รายงานการพัฒนาชุดเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านด้วยเกณฑ์คำศัพท์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)” ขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่อนแก่น เขต ๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมยศ เม่นແย้ม (๒๕๔๓) คู่มือครุ ครุ ไทยสอนภาษาอังกฤษ (น.บ./ป.) กรุงเทพมหานคร บรรณอักษรการพิมพ์

สมศรี อชาศึก (๒๕๔๙) “ผลของการเรียนโดยใช้ปริศนาอักษรไขว้ที่มีค่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านตะเคียนทอง จังหวัดนครราชสีมา” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๕) แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๒๕๔๘) การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

----- (๒๕๕๑) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

สุทธิค่า ภูชชรงค์ (๒๕๔๗) “ผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ 5Ps ที่มีค่าผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเทศบาล ๒ วัดเสนหา (สมัครพลดุง) จังหวัดนราธิวาส” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร

สุพิมพ์ ศรีพันธ์วงศ์ (๒๕๔๔) “สถิตินอนพาราเมตริก” ใน ประมวลสาระชุดวิชาภานิพนธ์ สาขาวิชาพัฒนาการจัดการ หน่วยที่ ๑๒ หน้า ๕๗-๑๑๖ นนทบุรี สาขาวิชาพัฒนาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร

สุภารณ์ ทองใบ (๒๕๓๘) เกณฑ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โอดิเยนสโตร์

สุนิตรा อังวัฒนกุล (2537) วิธีสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

----- (2540) วิธีสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530) “การสอนฟังและพูด” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 11 หน้า 717-795 นนทบุรี สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อรพิน พจนานันท์ (2537) การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา
ขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายสกล มะโนดี ครูชำนาญการพิเศษ ภาษาอังกฤษ โรงเรียนหนองโพธิ์ประชานุกูล^{สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จังหวัดขอนแก่น}
2. นางสุภาพ แคนสุข ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านหนองหุบ^{สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จังหวัดขอนแก่น}
3. นายสุเนตร ดาวงป่า ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านหินเหลบคลาทิพย์^{สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จังหวัดขอนแก่น}

ภาคผนวก ช
ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 How are you today?

มาตราฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑.๒ ปี ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนชื่อสกุลช่าง แต่งตัวตามความต้องการของผู้อื่น	1. ใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนชื่อสกุลช่าง แต่งตัวตามความต้องการของผู้อื่น	Vocabulary : Hello, Hi, Good morning, Good afternoon, Good evening Structure : How are you today? I'm fine, thank you. I'm very well, thank you.	1. การสนทนาตามรูปแบบที่กำหนด 2. การอ่าน และเขียน ประโยค 3. การอ่านและเขียน ประโยค 4. บัตรสำนวนพักท้าย น้อง 3. การอ่านแก้ไข นolutภาษา) 5. เพลง How are you today? 6. กระดาษคำสำคัญ ที่จะต้องร่วมกัน ในการร่วมกัน	1. แบบใบคิด 2. เกม ใบหนอตักท้าย 3. แบบประเมิน 4. บัตรสำนวนพักท้าย 5. เพลง How are you today? 6. กระดาษคำสำคัญ ที่จะต้องร่วมกัน ในการร่วมกัน	1. สังเกตความถูกต้อง คร่าวๆแล้วนำไปใช้ สำนวนภาษาของเด่น ก่อน
๑.๒.๑ หลักสูตรอบรม ดำเนินการตามที่ได้รับ สั่งการระหว่างนัดคัด ตามแบบฟอร์ม					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Nice to see you too.

มาตรฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑.๒ ปี ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการเดินทาง ท่องเที่ยวทั่วสาร แต่งตัวให้ดูดีด้วยความใส่ใจ	1. ใช้สำนวนภาษา Nice to see you. หรือ Nice to see you too. ได้ดูดีด้วย ความใส่ใจและความใส่ใจ ให้ห่นอย่างนึง	Vocabulary : nice Structure : Nice to see you. / Nice to see you too.	1. การสอนพจนานุกรมที่กำหนด 2. การอ่าน และเขียน ประโยค 3. การอ่านออกเสียง (บินดีที่ รู้จัก)	1. เพลง Good morning to you. 2. เกมบินดีที่รู้จัก 3. แยกประทับ 4. กิจกรรมคำนำ 5. สนุกสนานพัก	1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้ สำนวนภาษาขณะเดินทาง 2. ตรวจดูบันทึก 3. สังเกตความ สนุกสนานในการร่วม กิจกรรมและเดินทาง
๑.๒.๑ ผู้โดยสารตัวบุคคล ดำเนินการในสถานที่ทางหลวงทั่วไป	1. ผู้โดยสารตัวบุคคล ดำเนินการในสถานที่ทาง หลวงทั่วไป		1. ผู้โดยสารตัวบุคคล ดำเนินการในสถานที่ทาง หลวงทั่วไป		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How old are you?

มาตราฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑.๒ ปี ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการเดินทาง ชื่อรถบัส รถดัง ความสักข์ภัตตาภัย คิดเห็นอย่างไร	1. ใช้ประโยค How old are you? ในการถาม และตอบเพื่อยกเว้นอาชญากรรมที่ไม่ดี ตามที่สอนไว้	Vocabulary : ten, eleven, twelve, thirteen, fourteen, fifteen, sixteen, seventeen, eighteen, nineteen, twenty	1. การสนทนารามาตรฐานเพื่อพัฒนาคุณลักษณะ ทางสังคม 2. การอ่านและตีความ คำศัพท์ที่จำนำวน 3. การเล่นเกม (ตาม อายุ)	1. บัตรตัวเลขและ คำศัพท์ 2. เกมตามอายุ 3. แบบปรับไซค์ 4. บัตรตัวเลข 10-20 5. คลิปตัวเลข 10-20	1. สังเกตความถูกต้อง คิดอย่างไรในการให้ สำนวนภาษาอาชญากรรม 2. ตรวจแบบฝึกหัด 3. สังเกตความถูกต้อง 4. ตรวจแบบฝึกหัด 5. สำหรับลerner
ประสมติวิชา ๑.๒.๔ พูดชยและให้ชื่อ ชื่อรถบัสได้ยกับ คนอื่นและเพื่อนตาม หน้าที่	Structure : How old are you? I'm (ten) years old. How old is she/he? He/She is (eleven) years old	ประโยคให้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความ สนุกสนานในการร่วม กิจกรรม		6. แบบฝึกหัดอ่าน ประโยคเดิมค่าศัพท์ ประจำไซค์ ประจำ จำนวน	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 May I have an apple, please?

มาตรฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑ ๑.๒ นี่ ทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการเดลากฎีญ ชื่อ มูลคำว่าสาร แต่ง ความรู้สึกและความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ	<p>1. ใช้ประโยค May I have (an apple), please?</p> <p>ในการตานมของไม้ได้ ในภาษาไทย</p> <p>2. ทำแบบฝึกหัดตาม คำศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนนึกความ สุนทรีย์ในการร่วม กิจกรรม</p> <p>๑.๒.๓ บลอกความ ต้องการภาษาของตนเอง ตามแบบฟัง</p>	<p>Vocabulary : apple, orange, coconut, mango, rambutan, banana</p> <p>Structure :</p> <p>May I have (an apple), please?</p> <p>กิจกรรม</p>	<p>1. การสอนภาษาตาม รูปแบบพิพากษา</p> <p>2. การอ่านและตีความ คำศัพท์</p> <p>3. การทำแบบฝึกหัด</p> <p>4. กิจกรรมแบบเล่นๆ</p> <p>5. การเด่นแกน (เกมชุด ผูกไว้บังคับเรียนคนละ สำหรับนักเรียนคนละ คน)</p> <p>6. เพลง</p> <p>7. แบบฝึกหัดตาม คำศัพท์ในประโยค</p>	<p>1. บัตรคำศัพท์</p> <p>2. บัตรภาพ</p> <p>3. แบบประเมิ</p> <p>4. กิจกรรมแบบเล่นๆ</p> <p>5. เกม</p> <p>6. เพลง</p> <p>7. แบบฝึกหัดตาม คำศัพท์ในประโยค</p>	<p>1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้ สำนวนภาษาขยะเต้น</p> <p>2. ตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>3. สังเกตความ</p> <p>4. สำรวจและประเมิน กิจกรรมและเต้นกัน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Color the bananas green.

มาตรฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	ต่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๗ ๑.๒ นี ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการเรียนและการสื่อสาร ผู้อุปถัมภ์ สาธารณะ	๑. ใช้ประโยชน์คำสั่ง Color the (bananas green). ให้ระบบ夷ต์ได้ ทราบว่าสีของหัวใจเป็น สีเขียว แต่ด้วยความ ความรักและความ ศรัทธาอย่างนี้ ประทับใจมาก ๗ ๑.๒.๒ ใช้คำสั่งและคำ สั่งง่ายๆตามแบบพิมพ์	Vocabulary : red, yellow, pink, green, blue, orange Structure : Color the (bananas green).	๑. การสนทนากลุ่ม รูปแบบที่กำหนด ๒. การอ่านและตระหน คำศัพท์สี ๓. การเด่นๆ (ก้อน ช่วงกันระหว่างตัว) ๔. การพัฒนาศักดิ์ สิรุกตานานในการร่วม กิจกรรมและเด่นงาม	๑. บัตรคำศัพท์ รูปแบบที่กำหนด ๒. ก้ามพลา "ไม่ใช่ไม่" ระยะตี ๓ ชุด จำนวน ๑๘ แผ่น ๓. แบบใบคัด ๔. เกมช่วยกันระหว่างตัว	๑. สังเกตความถูกต้อง คิดออกแล้วใน การใช้ คำศัพท์สี ๒. ตรวจแบบผู้ที่ดี ๓. สังเกตความ ถูกต้องในการร่วม กิจกรรมและเด่นงาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Give me a pen, please.

มาตรฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑ ๑.๒ นี ทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในครรภ์และสื่อฯ ชั้นอนุบาลถึงปฐม ตรามีสีสันและความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ๑.๒.๒ ใช้คำสั่งแตะคำ ๆชี้ช่องภาษาตามแบบที่	1. ใช้ประโยชน์ร้อง ^{ให้} Give me (a pen), please? ให้หูบินร้อง ^{ให้} ให้หูเรียนให้ต้นออง ^{ให้} ๒. คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ๑.๒.๒ ใช้คำสั่งแตะคำ ๆชี้ช่องภาษาตามแบบที่	Vocabulary : pen, pencil, book, notebook, ruler, rubber Structure : Give me (a pen), please. สัญลักษณ์ความ ตานุสานในการร่วม กิจกรรมและต่อหน้า	1. การสนทนากาลาม รูปแบบพิพากษา 2. การอ่านและสะกด คำศัพท์สั่งของใน ดินสอ ใบกระดาษ ยางลบ 3. การเล่นแกน (เกมปีด ตาบิบซิบ)	1. บัตรคำศัพท์ รูปแบบพิพากษา 2. สื่อของธง ใจแก่ หนังสือ สมุด ปากกา ดินสอ ใบกระดาษ ยางลบ 3. เกม	1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้ สำนวนภาษาข้อมูลต่อ ^{ให้} 2. สังเกตความ ตานุสานในการร่วม กิจกรรมและต่อหน้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How many books are there?

มาตราฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตราฐาน ๗ ๑.๓ นำเสนองุณหติภาษา ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่อง ต่างๆ โดยการพูดและ การเขียน	1. ใช้ประโยค How many (books) are there? ในการถามและ ตอบเกี่ยวกับจำนวน สิ่งของที่อยู่ในที่ กำหนดได้	Vocabulary : pens, pencils, books, notebooks, rulers, rubbers Structure : How many (books) are there?	1. การสอนหน้าตาม รูปแบบที่กำหนด 2. การอ่านและตระหนั คคำพิธีสิ่งของใน ห้องเรียนที่กำหนด ได้ 3. การอ่านแบบ (ก่อน ใบปลูกเพื่อเตรียมคำอ่าน) 4. การอ่านแบบ (ก่อน และการประมวลผล)	1. บัตรคำศัพท์ 2. สื่อของจริง ได้แก่ หนังสือ สมุด ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ	1. สังเกตความถูกต้อง คត่อเมื่อในการใช้ สำนวนภาษาญี่ปุ่นเด่น มาก 2. ตรวจผลงาน 3. สังเกตความ ถูกต้องในการร่วม กิจกรรมแต่งต้นกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 What are these?

มترฐาน	บุคลากรสังค์	นักเรียน	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนองุณหางาน ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็น ในเรื่อง ต่างๆ โดยการพูดและ การเขียน	1. ใช้ประโยค What are these? ในการถาม เกี่ยวกับชื่อสัตว์เลี้ยงที่ อยู่รวมกันหลาຍตัวเดียว ตอบคำตาม “ได้” 2. นักเรียนมีความ สนใจใน การร่วม กิจกรรมและสนับสนุน	Vocabulary : fish, chickens, pigs, cats, dogs, birds Structure : What are these? They are cats. สนับสนุนในการร่วม กิจกรรม	1. การสอนหนทาง รูปแบบที่ก้ามคิด 2. การอ่านและสะกด คำพหที่รู้ด้วยตัวเอง ก้ามคิด 3. กิจกรรมดึง 4. เกมกระซิบ 5. กิจกรรมนาฬิกา	1. บัตรคำศัพท์ 2. บัตรภาพ 3. กระดาษคำ 4. เกมกระซิบ 5. กิจกรรมนาฬิกา	1. สังเกตความถูกต้อง ค่อลงมาต่อใน การใช้ สำนวนภาษาตามแต่เน กเม 2. สังเกตความ ถูกต้องในการร่วม กิจกรรมและสนับสนุน

แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ 9 What animal do you like?

มัตรฐาน	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑ ๑.๒ มี ทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการเดลอนสื่อฯ ที่ชุมชนบ้านหนอง แสงดง และความ คิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ	1. ใช้ประโยชน์ animals do you like/dislike ? ในการ ถามและตอบเกี่ยวกับ ความรู้ที่ชอบและ ไม่ชอบ 2. ทำแบบฝึกหัด ให้ ประเมินภูมิภาค ต ๑.๒.๕ ของความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับสิ่ง ต่างๆ ให้ถูกต้อง	Vocabulary : tigers, snakes, elephants, monkeys, rats Structure : What animal do you like/dislike ? I like/don't like/dislike (snakes).	1. การสนทนากวน รูปแบบที่กำหนด 2. การอ่านและสะกด คำพหัสรู้สึกที่ กำหนดได้ 3. การอ่าน “ไร่ร่อ หนอง”	1. บัตรคำศัพท์ 2. กาวส่วนตัว 3. แบบประเมิน 4. เกม	1. สังเกตความถูกต้อง คู่ของเด็กในการใช้ สำนวนภาษาขยะเด่น 2. ตรวจแบบฝึกหัด 3. สังเกตความ ถูกต้องในการร่วม กิจกรรมและเด่นกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 What is she?

มาตรฐาน	ดุลประสังค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอนิยามของอาชีพ ความต้องการของอาชีพ ความต้องการของอาชีพ ต่างๆ โดยการพูดและ การแสดง	1. ใช้ประโยค What is she/he? ในกรณี แพทย์ นักศึกษา นักเรียน 2. เผยแพร่ความรู้ในเรื่อง อาชีพ	Vocabulary : teacher, doctor, policeman, farmer, nurse Structure : What is she/he? He/She is a (teacher). She is a (teacher).	1. การสนทนาร่วม รูปแบบที่กำหนด 2. การอ่านและตั้งใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนด 3. เกมส์ทายกันภาษาอังกฤษ 4. เกมส์ทายกันภาษาอังกฤษ	1. บัตรคำศัพท์ 2. บัตรภาพอาชีพ 3. แม่แบบใบคัด 4. เกมส์ทายกันภาษาอังกฤษ	1. สังเกตความถูกต้อง คุณลักษณะในการใช้ สำนวนภาษาชาวเมือง ตาม

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้เกม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง How are you today?

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามทุกข์สุขกับเพื่อนหรือคนที่รู้จักกันเป็นนารยาทสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๑ ๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๑.๒.๑ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยค How are you today? ในถามทุกข์สุขและตอบคำถามได้
2. อ่านและเขียนประโยคที่ใช้ในการถามทุกข์สุขได้
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary: Hello, Hi, Good morning, Good afternoon, Good evening
2. Function : การถามทุกข์สุขกับเพื่อนหรือคนที่รู้จักกัน
3. Structure: How are you today? I'm fine, thank you. / I'm very well, thank you.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ

1.2 ครูให้นักเรียนทบทวนเพลง How are you today? ตามชาร์ทเพลงและแสดงทำทางประกอบเพลง

ເພື່ອ How are you today?

How are you today? How are you today?

I'm fine, thanks.

I'm fine, thanks, and you?

I'm fine. Thank you. Thank you. Thank you.

2. ຂັ້ນສອນ

2.1 ຄຽບສາທາກັບນັກເຮືອນດີງເນື້ອຫາເພັລງວ່າເປັນການພູຄຄາມທຸກໆສຸຂກັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດ້ວຍ How are you today? ແລະ ຕອນ I'm fine, thank you. ຄຽບໃຫ້ນັກເຮືອນທາງໜ້າມື່ອເປັນຝ່າຍຄາມທຸກໆສຸຂຂອງນັກເຮືອນທີ່ອູ່ທາງໜ້າມື່ອ ແລະ ເປັນໄຫ້ນັກເຮືອນທາງໜ້າມື່ອເປັນຝ່າຍຄາມທຸກໆສຸຂຂອງນັກເຮືອນທີ່ອູ່ທາງໜ້າຍ

2.2 ຄຽບອືບນາຍວ່າເມື່ອມີຄາມທຸກໆສຸຂຂອງເຮົາ ແລະ ຄ້າເຮົາອ່າຍກຕອນວ່າເຮົາສາຍດີສາມາຮດຕອນໄດ້ຫລາຍອ່າຍ ເຊັ່ນ I'm fine, thank you. ພ້ອມ I'm very well, thank you. ຄຽບໃຫ້ນັກເຮືອນອອກເສີຍຄາມ

2.3 ຄຽບຕົດແບນປະໂຫຍດ How are you today? I'm fine, thank you. I'm very well, thank you. ບນກະຮະຄານແລ້ວໃຫ້ນັກເຮືອນອ່ານຄາມ

2.4 ໃຫ້ນັກເຮືອນຍົກມື້ອຄາມຄຽບທີ່ລະຄົນດ້ວຍປະໂຫຍດ How are you today? ຄຽບຕອນ I'm fine, thank you. ແລະ I'm very well, thank you. ສັດັບກັນໄປ ຈົນນັກເຮືອນເຂົ້າໃຈກາຣຕອນຈາກນີ້ຄຽບປຶ່ງເປັນຝ່າຍຄາມນັກເຮືອນນ້ຳ ຈົນນັກເຮືອນສາມາຮດຕອນໄດ້ທັງສອງແບບ

2.5 ຄຽບອືບນາຍວ່າກ່ອນທີ່ນັກເຮືອນຈະຄາມທຸກໆສຸຂຂອງໂຄຣຄວຸດທັກທາຍເຂົ້າກ່ອນ ສໍານວນທີ່ໃຊ້ພູດທັກທາຍນີ້ພາລາຍແບບ ເຊັ່ນ Hello, Hi, Good morning, Good afternoon, Good evening ຄຽບພູດແລະ ແສດງນັດຕະກຳສໍານວນທັກທາຍໃຫ້ນັກເຮືອນດີ ຄຽບອືບນາຍເພີ່ມເດີມດິ່ງການໃຊ້ຄໍາທັກທາຍ ເຊັ່ນ

Hi ໃຊ້ພູດທັກທາຍຄົນທີ່ຄຸ້ນແຄຍກັນ ເປັນເພື່ອນຮູ້ຄົນທີ່ອາຫຼນອີກກ່າວ

Hello ໃຊ້ພູດທັກທາຍຄົນທີ່ຄຸ້ນແຄຍກັນ ກັບຄົນທຸກຮະດັບອາຍຸ

Good morning. ໃຊ້ພູດທັກທາຍໃນເວລາເຊົ້າ ແລະ ເປັນກາຍາທີ່ໃຊ້ຍ່າງເປັນທາງການ

Good afternoon. ໃຊ້ພູດທັກທາຍໃນເວລານ່າຍ ແລະ ເປັນກາຍາທີ່ໃຊ້ຍ່າງເປັນທາງການ

Good evening. ໃຊ້ພູດທັກທາຍໃນເວລາເຢັ້ນຫຼືອຄໍາ ແລະ ເປັນກາຍາທີ່ໃຊ້ຍ່າງເປັນທາງການ

2.6 ครูพูดทักทายนักเรียนและให้นักเรียนทักทายตอบด้วยคำเดียวกัน ยกเว้นเมื่อครูทักทายด้วย Hi ให้นักเรียนตอบด้วยคำทักทายอื่น เช่น ครูพูด Hi, students. นักเรียนพูด Hello, Kun Kru Buathong. ครูพูด Good morning, students. นักเรียนพูด Good morning, Kun Kru Buathong. ครูพูด Good afternoon, students. นักเรียนพูด Good afternoon, Kun Kru Buathong. ครูพูด Good evening, students. นักเรียนพูด Good evening, Kun Kru Buathong.

2.7 ครูคัดเลือกนักเรียนในห้อง 2 คนให้พูดทักทายและถามทุกชีสุขตามบทสนทนา

T : Hello, Pim. How are you today?

S1 : Hello, Kun Kru Buathong. I'm fine, thank you. And how are you?

T : I'm fine, thank you.

T : Good morning, Tanakorn. How are you today?

S2 : Good morning, Kun Kru Buathong. I'm very well, thank you.

And how are you?

T : I'm very well, thank you.

2.8 นักเรียนฝึกสนทนาทักทายและถามทุกชีสุขเพื่อนในชั้นเรียน ครูเดินสำรวจห้องเรียนและให้คำแนะนำ

2.9 ให้นักเรียนเล่นเกม โภนบล็อกทักทาย

2.9.1 ผู้สอนนำเสนองamen ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 8-9 คน ให้แต่ละกลุ่ม โภนบล็อกทักทายและถามทุกชีสุขกัน ในการตอบให้ตอบ I'm fine, thank you. และ I'm very well, thank you. สถาบันไป ดังนี้

S1 : Hello, S2. How are you today? (หลังจากพูดจบ S1 โภนบล็อกให้กับ S2)

S2 : I'm fine, thank you. / I'm very well, thank you. (S2 รับบล็อกและตอบแล้วโภนบล็อกถามทุกชีสุขคนต่อไปภายในกลุ่มของตน)

ดำเนินการอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ภายในกลุ่ม จนกระทั่งครูพูด Stop. และชูป้าย STOP ให้นักเรียนของแต่ละกลุ่มที่ถือบล็อกอยู่ในมือพูดทักทายและถามทุกชีสุขกัน (ไม่โภนบล็อก) กลุ่นใดพูดทักทายและถามทุกชีสุขถูกต้องได้ 1 คะแนน กลุ่มใดพูดไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน ดำเนินการแบ่งชั้นจักรน 10 ครั้ง กลุ่มใดทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

2.9.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.9.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีศรัทธาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใด และให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวม เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.9.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะการพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูตั้งคำถามให้นักเรียนสรุปประจำ โดยความหมายที่เกี่ยวกับการตามทุกชีสุขเป็นภาษาอังกฤษ เช่น เมื่อนักเรียนเจอเพื่อนและอยากรู้ความทุกชีสุขเขานักเรียนจะพูดอย่างไร ตามหมายความแล้วในการตอบว่า “สบายดี” นักเรียนจะตอบอย่างไร เป็นต้น แล้วให้นักเรียนอ่านและคัดลอกประจำ ให้ความหมายจากแบบประเมินลงสมุด

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. แบบประเมิน
2. เกม โยนบันลือทักษะ
3. สมุดบันทึก
4. บัตรสำเนาทักษะ
5. เพลง How are you today?
6. กระดาษคำ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้สำเนาภาษาขณะเล่นเกม
2. ตรวจสอบบันทึก
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว กิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างตะบกตะกัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. การเขียนบันทึก

คะแนน	ลักษณะของการเขียนบันทึก
3	ผลงานสะอาด ถูกต้อง เรียบร้อย สวยงาม
2	ผลงานสะอาด ถูกต้อง แต่ไม่ค่อยสวยงาม
1	ผลงานไม่สะอาด ถูกต้องและสวยงาม

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
ข้อหน่วย All about me เรื่อง How are you today?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ จำนวนภาษา (3)	การร่วม [*] กิจกรรม (3)	การเขียน บันทึก (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง Nice to see you.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่เป็นมารยาทสำคัญที่นำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการແຄນປ්‍රේෂනข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๑.๒.๑ พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้สำนวนภาษา Nice to see you. หรือ Nice to see you too. ได้ถูกต้อง
2. อ่านและเขียนประโยคที่ใช้ในการทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ได้
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary: nice
2. Function : การกล่าวแสดงความยินดีที่ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่
3. Structure: Nice to see you. / Nice to see you too.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ

1.2 ทบทวนการกล่าวทักทาย Hi, Hello, Good morning, Good afternoon, Good evening ด้วยบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนร้องเพลง Good morning to you. พร้อมกัน 3 รอบ โดยเปลี่ยนเนื้อร้องจาก Good morning. เป็น Good afternoon. และ Good evening.

เพลง Good morning to you.

(ทำนองเพลง Happy birthday to you.)

Good morning to you. Good morning to you.

Good morning. Good morning.

Good morning to you.

2. ขั้นสอน

2.1 ครูสอนมุติสตานการณ์ในห้องเรียนว่าไม่มีใครรู้จักกันมาก่อน ครูเริ่มพูดแนะนำตนเองกับนักเรียนในชั้นเรียน Hello. My name is Buathong. What's your name? นักเรียนตอบ My name is (ชื่อนักเรียน). ครูพูด Nice to see you. และยืนนือไปจับกับนักเรียน 5 คน โดยครูพูดว่า Nice to see you. ทุกครั้งจนนักเรียนจำได้

2.2 ครูยกແຕบประโยค Nice to see you. พูดออกเสียงและให้นักเรียนออกเสียงตาม 3 ครั้ง ครูอธิบายว่าประโยค Nice to see you. เป็นการบอกว่ายินดีที่รู้จักเธอ และนักเรียนควรจะกล่าวตอบด้วย Nice to see you too. เพื่อแสดงความยินดีที่รู้จักเหมือนกัน ครูแสดงແຕบประโยค Nice to see you too. ให้นักเรียนพูดออกเสียงตาม 3 ครั้ง ครูขี้คืดเส้นใต้คำว่า Nice ก่อน อธิบายว่าหมายถึงยินดีและให้นักเรียนออกเสียงตาม

2.3 ครูเรียกชื่อนักเรียนที่ละคน จำนวน 2 คน เพื่อสนทนากันดังนี้

T : Hello. My name is (Buathong). What's your name?

S : My name is (ชื่อนักเรียน).

T : Nice to see you.

S : Nice to see you too.

2.4 ครูเขียนบทสนทนาบนกระดานให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2.5 ให้นักเรียนฝึกทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ตามบทสนทนาข้อ 2.3 ในขณะที่นักเรียนทำความรู้จักกัน ครูก็เดินทำความรู้จักกับนักเรียนเหมือนกัน เพื่อฝึกและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

2.6 ครูกัดเลือกนักเรียนในชั้นเรียนที่สามารถพูดได้ดีอกภาษาพูดหน้าชั้นเรียน 2 คู่

2.7 ให้นักเรียนเล่นเกมยินดีที่รู้จัก

2.7.1 ผู้สอนนำเสนօเกม ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม และคงพิฟังว่าครูจะเอ่ยชื่อนักเรียนคนใด ถ้าครูเอ่ยชื่อนักเรียนคนใด ให้นักเรียนคนนั้นรีบพูดแนะนำตัวเอง My name's (ชื่อนักเรียน). ส่วนนักเรียนที่อยู่ด้านซ้ายและขวาของนักเรียนคนนั้นให้รับวิ่งออกมากลางวง ขับมือกัน นักเรียนคนแรกพูด Hello. My name isNice to see you . คนที่สองพูด Hello. My name isNice to see you too.

นักเรียนคนใดที่พูดร้าหรือไม่ถูกต้องจะต้องออกจากวงแข่งขัน และให้มาดำเนินการแทนครู ใช้เวลาเล่นเกมประมาณ 10-15 นาที นักเรียนที่เหลืออยู่ในวงถือว่าเป็นผู้ชนะการแข่งขัน

2.7.2 นักเรียนเด่นเกมตามกติกา

2.7.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเด่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเด่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใดและให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้าหากนักเรียนนี้คะแนนรวม 60 % ขึ้นไปก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.7.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นสองฝ่าย ให้กล่าวประโลยแสดงความยินดีที่รู้จักได้ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษ แล้วร่วมกันสรุปถึงสถานการณ์ที่จะใช้ประโยชน์ดังกล่าวในชีวิตประจำวัน จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านและคัดลอกบทสนทนาจากกระดาษลงสมุด

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. เพลง Good morning to you.
2. เกมยินดีที่รู้จัก
3. แบบประโลย
4. กระดาษคำ
5. สมุดบันทึก

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกม

2. ตรวจสอบบันทึก
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว คิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างตะบกตะกัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจะทำ การเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. การเขียนบันทึก

คะแนน	ลักษณะของการเขียนบันทึก
3	ผลงานสะอาด ถูกต้อง เรียบร้อย สวยงาม
2	ผลงานสะอาด ถูกต้อง แต่ไม่ค่อยสวยงาม
1	ผลงานไม่สะอาด ถูกต้องและสวยงาม

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

**แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง Nice to see you.**

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ สำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	การเขียน บันทึก (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9	.				
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง How old are you?

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามอายุเป็นเรื่องสำคัญที่บางครั้งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับชาวต่างประเทศถือว่าการถามอายุเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ก็สามารถกันได้ถ้ามีความสนใจคุณเคยกันมาก่อน

มาตรฐาน ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๑.๒.๔ พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับตนเองเพื่อแสดงตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยค How old are you? ในการถามและตอบเกี่ยวกับอายุของคนที่สนใจคุณคุ้นเคยกันได้
2. ทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ไปเติมในประโยคได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : ten, eleven, twelve, thirteen, fourteen, fifteen, sixteen, seventeen, eighteen, nineteen, twenty
2. Function : การถามอายุกับคนที่สนใจคุณคุ้นเคยกัน
3. Structure: How old are you? I'm years old.

How old is he? He is years old.

How old is she? She is years old.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ

1.2 ให้นักเรียนนับจำนวนพร้อมกันเป็นภาษาอังกฤษ (นับ 1-20)

2. ขั้นสอน

2.1 ครูแสดงบัตรคำศัพท์จำนวนและตัวเลข 10-20 ที่อยู่ในบัตรเดียวกันให้นักเรียนฝึกออกเสียงและสะกดคำศัพท์พร้อมกัน เช่น

10
ten

ครูพูด ten นักเรียนพูด ten ten t-e-n
ดำเนินการอ่านและสะกดคำศัพท์กับจำนวนที่เหลือใหม่อีกครั้ง

2.2 ครูอธิบายเรื่องการถามอายุของชาวต่างประเทศว่า โดยปกติชาวต่างประเทศจะไม่ถามอายุกัน เพราะถือว่าไม่สุภาพ แต่ถ้ามีความคุ้นเคยกันหรือมีเหตุผลที่จะถามก็ถามกันได้ ครูแจกบัตรตัวเลข 10-20 ให้นักเรียนทุกคน ให้เขียนคำศัพท์จำนวนลงในกระดาษแผ่นนั้นและสมบูรณ์เป็นภาษาอังกฤษของตนเอง จากนั้นครูสมมุติว่าครูเป็นเด็กอายุ 13 ปี ครูซึ่งที่ตอนนี้และพูด I'm thirteen years old. นักเรียนแต่ละคนพูด出口ภาษาอังกฤษของตนกับครูและเพื่อนเช่นกันจนคล่อง

2.3 ครูบอกให้นักเรียนฟังครูพูดให้คิดว่าถ้าครูอยากรู้อายุของคนอื่นจะถามอย่างไร ครูซึ่งมีที่ตอนนี้ I'm thirteen years old. พร้อมกับบัตรเลขและซื้อมือไปที่นักเรียนที่ละคน How old are you? How old are you? How old are you? นักเรียนพูด How old are you? ตามครู

2.4 ครูแสดงแบบประโยค How old are you? I'm (thirteen) years old. ให้นักเรียนย่าง出口เสียงพร้อมกัน จากนั้นถามอายุของนักเรียน How old are you? นักเรียน I'm years old.

2.5 ครูเรียกนักเรียนหุงหนึ่งคน出口มาหน้าชั้นและถาม How old are you? นักเรียนตอบ I'm.....years old. ครูหันไปถามนักเรียนทั้งชั้นและซื้อที่นักเรียนหุง How old is she? และให้นักเรียนตอบ She is years old. จากนั้นเรียกนักเรียนชาย出口มาและถาม How old are you? นักเรียนชายตอบ I'm.....years old. ครูหันไปถามนักเรียนทั้งชั้นและซื้อที่นักเรียนชาย How old is he? ให้นักเรียนตอบ He is.....years old.

2.6 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ให้ฝึก出口ภาษาอังกฤษของตนก่อนถามอายุของคนอื่น เช่น I'm (thirteen) years old. How old are you? แล้วเขียนบันทึกซึ่งและอายุไว้ ถ้าเพื่อนคนใดถูกถามให้ตอบอายุตามบัตรจำนวนของตนเอง เมื่อนักเรียนสามารถตอบคำถามและตอบอายุได้แล้ว ครูจึงเข้าไปหาหนึ่งคน แล้วถามนักเรียนด้วยประโยค How old is he? หรือ How old is she? เพื่อให้นักเรียนทุกคนตอบพร้อมกัน He is.....years old. หรือ She is.....years old.

2.7 ครูเขียนประโยคบนกระดานเพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน และช่วยกันอธิบายการใช้ประโยคว่าประโยคใดใช้ถามและตอบอายุผู้ชาย ประโยคใดใช้ถามและตอบอายุผู้หญิง

How old is he? He is 16 years old.

How old is she? She is 17 years old.

2.8 ให้นักเรียนเล่นเกมถกถามอายุ

2.8.1 ผู้สอนนำเสนองาน ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

ครูทำผลลัพธ์ตัวเลข 10-20 ไว้ในกระป้อง จำนวน 16 บัตร แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8-9 คน แต่ละกลุ่มคัดเลือกตัวแทนหนึ่งคนออกจากกลุ่มเล่นเกม ฝ่ายแรกถก How old are you? อีกฝ่ายขับผลลัพธ์เป็นคุณวันเดือนปี พลิกหน้า ฝ่ายกันถกถามอายุและขับผลลัพธ์ ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ทำการแข่งขันจนบัตรตัวเลขหมด กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

2.8.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.8.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใด

และให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวม เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไปก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.8.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงการใช้ประโยคและมารยาทในการใช้ประโยคถกถามและตอบเกี่ยวกับอายุทั้งสามแบบบนกระดาน (How old are you? I'm years old. How old is he? He is years old. How old is she? She is years old.) และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการถกถามและตอบเกี่ยวกับอายุ

แหล่งการเรียนรู้สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรตัวเลขและคำศัพท์
2. เกมถกถามอายุ

3. แผ่นประโภค
4. บัตรตัวเลข 10-20
5. ฉลากตัวเลข 10-20 สำหรับเล่นเกม
6. แบบฝึกหัดอ่านประโภคและเติมคำศัพท์จำนวน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว คิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างคลุกคละ ก้าดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. การตรวจแบบฝึกหัด

ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 7 ข้อ (70%) ขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
ข้อหน่วย All about me เรื่อง How old are you?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ จำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	แบบฝึกหัด (10)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แบบฝึกหัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

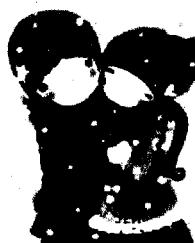
เรื่อง How old are you?

ชื่อ..... ชั้น ป.3 เลขที่.....

ให้นักเรียนอ่านประโยคและนำคำศัพท์ที่กำหนดไปเติมให้ถูกต้อง

ten	she	eleven	nineteen	twenty	you
seventeen		twelve	How old	thirteen	he

1. How old are you? I'm (13).....years old.
2. How old are? I'm sixteen years old.
3. How old is she? She is (11).....years old.
4. How old is? She is eighteen years old.
5. How old is she? She is (12).....years old.
6. How old is he? He is (19).....years old.
7. How old is? He is fifteen years old.
8. How old is he? He is (17).....years old.
9. How old are you? I'm (10).....years old.
10. are you? I'm fourteen years old.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง May I have an apple, please?

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การขอสิ่งของหรือผลไม้จากผู้อื่นเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๓ ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๓ ๑.๒.๓ บอกรายละเอียดของคนของตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยค May I have (an apple), please? ในการถามขอผลไม้ได้
2. ทำแบบฝึกหัดเติมคำศัพท์ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : apple, orange, coconut, mango, rambutan, banana
2. Function : การขอผลไม้จากผู้อื่น
3. Structure: May I have (an apple), please? Yes, here you are. / Here you are. / I don't have any. I don't have any apples.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ
- 1.2 ให้นักเรียนร้องเพลง bananas พร้อมกัน และแสดงท่าทางประกอบคำว่า

เพลง BANANAS

B-A-N-A-N-A-S B-A-N-A-N-A-S

BANANAS BANANAS OH!

2. ขั้นสอน

2.1 ครูแจกกระดาษแผ่นเล็กๆ 5 แผ่น ให้นักเรียนวิเคราะห์ไปนึ่งย่างละ 1 ภาพ ได้แก่ ส้ม มะม่วง แอปเปิล เมะ และมะพร้าว นักเรียนไม่ต้องระบายน้ำ

2.2 ครูแสดงบัตรภาพมะม่วงและดาม What's this? นักเรียนตอบและชี้บัตรภาพของตัวเอง It is a mango. ครูติดบัตรคำศัพท์บนกระดาษและพูด Spell mango. ให้นักเรียนสะกัดพร้อมกัน m-a-n-g-o ทำเช่นนี้จนครบ 5 ภาพ

2.3 ครูบอกว่าอย่างใดมีมะม่วง 1 ถุง และพูดของมะม่วงจากนักเรียน 3 ครั้งด้วยประโยคเดียวกัน May I have a mango, please? นักเรียนทั้งห้าคนพูดออกเสียงตาม จากนั้นให้นักเรียนพูดของมะม่วงจากครู May I have a mango, please? ครูเขียนภาพมะม่วงให้นักเรียนและพูด Yes, here you are. นักเรียนพูดตอบ Thank you very much.

2.4 ครูแสดงແຕນประโยค May I have a mango, please? Yes, here you are. Thank you very much. บนกระดาษ ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นให้นักเรียนไปขอผลไม้จากเพื่อนในห้องเรียนให้ไดมากที่สุด ถ้าผู้ใดขอผลไม้มีผลไม้ที่เพื่อนต้องการให้ตอบ Yes, here you are. ถ้าไม่มีผลไม้ชนิดนั้นให้ตอบ I don't have any. / I don't have any mangoes. ครูให้วาดประมาณ 10 นาที จึงให้หยุดทำกิจกรรม ครูสำรวจและซัมเซ็นนักเรียนที่มีผลไม้มากที่สุดว่า Very good.

2.5 ให้นักเรียนเล่นเกมขอผลไม้หน่อย

2.5.1 ผู้สอนนำเสนองาน ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

นักเรียนจับคู่เพื่อทำการแบ่งขั้นตอน ครูร่วบรวมภาพผลไม้ที่นักเรียนวิเคราะห์ไว้ในกล่อง ครูหินภาพขึ้นมาทีละแผ่น โดยไม่ให้นักเรียนมองเห็น ให้นักเรียนพูดของผลไม้จากครูทีละคน May I have (a mango), please? ถ้าขอได้ตรงกับผลไม้ที่ครูมี ครูตอบ Yes, here you are. และให้กาวนักเรียนไป ถ้าไม่มีครูตอบ I don't have (mango). ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ประมาณ 10-15 นาที

นักเรียนคุ้นเคยกับภาพผลไม้ 3 ภาพขึ้นไปถือว่าเป็นผู้ชำนาญในการแบ่งขั้น

2.5.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.5.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือ พฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีศรัทธาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใด

และให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ช่วยการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวม เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไปก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.5.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนทั้งชั้นพูดอภิปรายไม่จากภาพที่ครูชี้ให้ดู ได้แก่ ภาพสาม มะม่วง แอปเปิล เงาะ กล้วย และมะพร้าว และให้ทำแบบฝึกหัดเติมคำศัพท์ในประโยค

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. แบบประโยค
4. กระดาษแผ่นเด็กๆ สำหรับนักเรียนคนละ 5 แผ่น
5. เกมของดีไม่หน่อย
6. เพลง BANANAS
7. แบบฝึกหัดเติมคำศัพท์ในประโยค

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว กิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างตะบกตะกัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. ตรวจแบบฝึกหัด

ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 3 ข้อขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง May I have an apple, please?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ จำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	แบบฝึกหัด (5)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แบบฝึกหัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง May I have an apple, please?

ชื่อ..... ชั้น ป.3 เลขที่.....

ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

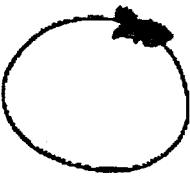
May I have a _____, please?

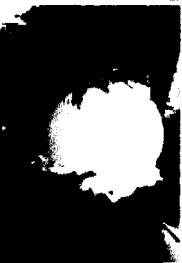
May I have an _____, please?

May I have a _____, please?

May I have an _____, please?

May I have a _____, please?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง Color the bananas green.

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสั่งหรือขอร้องให้ผู้อื่นทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามที่ตนต้องการเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๑.๒.๒ ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยชน์คำสั่ง Color the (bananas green). ให้ระบายสีผลไม้ได้
2. ทำแบบฝึกหัดระบายสีผลไม้ตามที่กำหนดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : red, yellow, pink, green, blue, orange
2. Function : การสั่งหรือขอร้องให้ระบายสีผลไม้ตามที่ตนต้องการ
3. Structure: Color the (bananas green).

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ
- 1.2 นำบัตรคำศัพท์ผลไม้ banana, apple, coconut, rambutan, orange, mango ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 2-3 คน โดยครูแจกกระดาษสีให้นักเรียนทุกคน สีละ 3 แผ่น ให้นักเรียนลูกออกจากที่นั่งไปหาเพื่อนที่มีกระดาษสีเดียวกันและให้นั่งรวมกัน

2. ขั้นสอน

2.1 ครูชูบัตรภาพสีและบัตรคำศัพท์และสอนทนา กับนักเรียน

T : What's this color?

S : It's red.

T : Spell red.

S : r-e-d

ดำเนินการสอนทนาอย่างนี้ จนครบถ้วน

2.2 ครูนำภาพลักษณะของสีไม่ระบายน้ำสีให้นักเรียนดูและพูด Look at a banana. ครูระบายน้ำสีเขียวและพูด Color the bananas green. ครูแจกภาพผลไม้ให้กับนักเรียนทุกกลุ่มและพูดสั่งให้นักเรียนระบายน้ำสี โดยที่นักเรียนพูดตามก่อนจึงลงมือระบายน้ำสี เช่น Color the coconuts green. Color the apples red. Color the rambutans red. Color the oranges orange. Color the oranges blue. Color the bananas yellow. เป็นต้น

2.3 ครูแสดงแบบประทโภคในข้อ 2.2 บนกระดานให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2.4 ครูแจกภาพผลไม้ที่ซึ้งไม่ระบายน้ำสีให้นักเรียนอีกกลุ่มละ 1 แผ่น ให้กลุ่มแรกพูดสั่งกลุ่มที่สอง กลุ่มที่สองพูดสั่งกลุ่มที่สาม โดยการสั่งต่อ กันเป็นลูกโซ่ ด้วยคำสั่งเดียวกันจนครบถ้วนจึงเริ่มระบายน้ำสี จากนั้นจึงเปลี่ยนให้กลุ่มอื่นเริ่มสั่งใหม่จนครบถ้วนทุกภาพ

2.5 ให้นักเรียนเล่นเกมช่วยกันระบายน้ำสี

2.5.1 ผู้สอนนำเสนอเกม ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

นักเรียนกลุ่มเดิมทำการแบ่งขั้นเกม วิธีเล่นเกม คือ ให้ตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 คนออกมานำหาน้ำซึ้งเรียนพร้อมกัน และสั่งเพื่อนคนละ 1 คำสั่งตามภาพที่จับคลากได้ เช่น จับได้ภาพมะม่วงสีเขียว พูดสั่งเพื่อนว่า Color the mangoes green. เพื่อนที่อยู่ในขั้นเรียนช่วยกันระบายน้ำสีตามคำสั่ง ยกเว้นกลุ่มที่สั่ง เสร็จแล้วจะให้เพื่อนดูพร้อมกัน ในขั้นตอนนี้เมื่อตัวแทนกลุ่มไม่สามารถสั่งได้ครูจะเป็นผู้สั่งแทน

การให้คะแนน ตัวแทนนักเรียนกลุ่มใดสั่งได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน กลุ่มใดระบายน้ำสีได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน กลุ่มใดทำคะแนนได้ถึง 8 คะแนนกลุ่มนี้เป็นผู้ชนะในการแบ่งขั้น ทำการแบ่งขั้นทั้งหมด 12 ครั้ง

2.5.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.5.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีกริยาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใด และให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ช่วยการแบ่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวม เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.5.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูบอกให้นักเรียนทั้งชั้นพูดเป็นประโยชน์ภาษาอังกฤษตามที่ครูกำหนด เช่น สั่งให้เพื่อนรับบทเป็นสีเหลือง สั่งให้เพื่อนรับบทเป็นสีแดง สั่งให้เพื่อนรับบทเป็นสีเขียว เป็นต้น และวิ่งทำแบบฝึกหัดระบบสีภาพ

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. ภาพผลไม้ที่ยังไม่รipe 3 ชุด จำนวน 18 แผ่น
3. แบบประโยชน์
4. เกมช่วยกันระบบสี
5. แบบฝึกหัดระบบสีภาพ
6. สีไม้
7. กระดาษสี 6 สี สีละ 2-3 แผ่น เท่ากับจำนวนนักเรียน
8. บัตรภาพสี
9. ฉลากภาพผลไม้

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว กิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างตะบกตะกัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. การทำแบบฝึกหัด

ทำแบบฝึกหัดถูกต้อง 4 ข้อขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง Color the bananas green.

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ สำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	แบบฝึกหัด (6)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

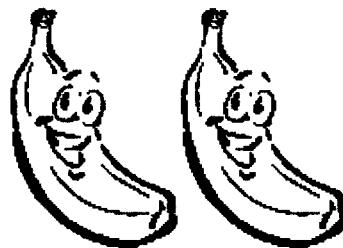
แบบฝึกหัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง Color the bananas green.

ชื่อ..... ชั้น ป.3 เลขที่.....

ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์และระบายสีให้ถูกต้อง

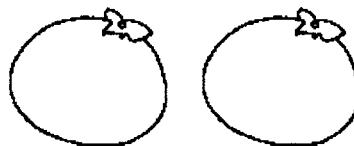
1. Color the bananas y_____w.

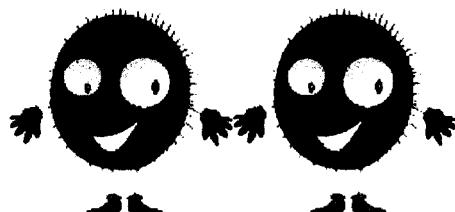
2. Color the apples r____d.

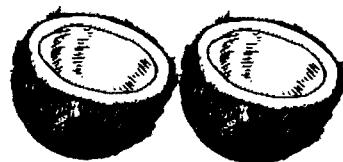
3. Color the oranges o_____e.

4. Color the rambutans p_____k.

5. Color the coconuts g_____n

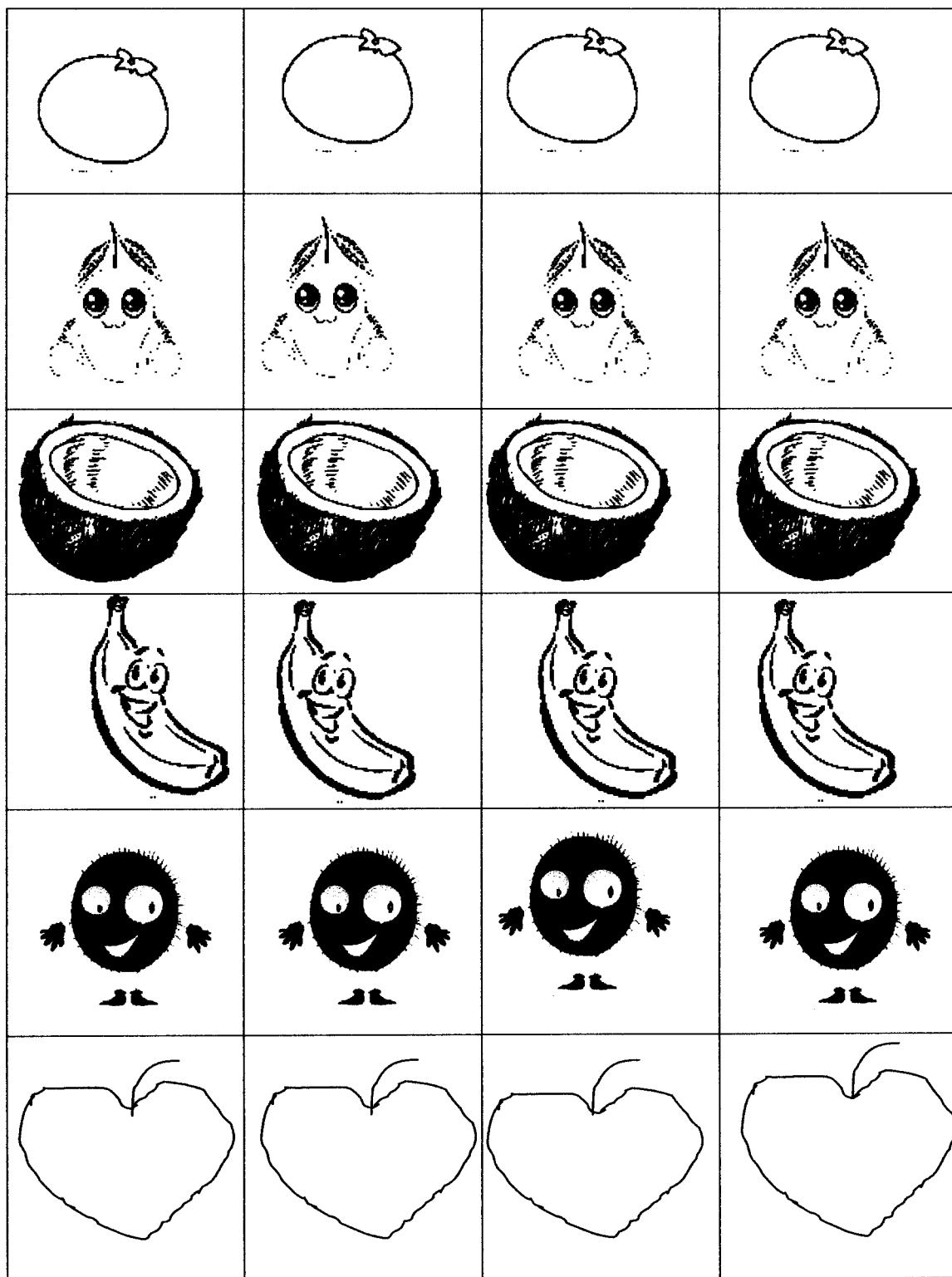

6. Color the mangoes b_____e.

ภาพผลไม้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง Color the bananas green.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง Give me a pen, please.

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การขอหรือบอกราให้ผู้อื่นหันของให้เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๗ ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๗ ๑.๒.๒ ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยชน์ขอร้อง Give me (a pen), please. ให้หันสิ่งของในห้องเรียนให้คนเองได้
2. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : pen, pencil, book, notebook, ruler, rubber
2. Function : การขอหรือบอกราให้ผู้อื่นหันของให้
3. Structure: Give me (a pen), please.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ

1.2 ให้นักเรียนช่วยกันบอกราชื่อสิ่งของที่นักเรียนรู้จักในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ เช่น It's a book. It's a notebook. It's a pen It's a pencil. It's a ruler. It's a rubber เป็นต้น

2. ขั้นสอน

2.1 ครูชี้สิ่งของและบัตรคำศัพท์ที่เตรียมไว้ที่ตะขัน ได้แก่ book, pen, pencil, ruler, rubber, notebook และพูดสนทนากับนักเรียน เช่น

T : What's this? S : It's a book.

T : Spell "book". S : b-o-o-k

2.2 ครูให้นักเรียนออกไปเขียนคำศัพท์เหล่านั้นบนกระดาน และเมื่อครูพูดถึงคำศัพท์คำใดให้นักเรียนตัวแทนออกมากากบาทคำศัพท์คำนั้น เช่น ครูพูด It's a pen. นักเรียนออกมากากบาทคำศัพท์ pen บนกระดาน ครูพูดชมแขวนักเรียนถ้านักเรียน kakบาทถูกต้อง เช่น Well done หรือ Excellent ทำไปอีกบ่ายนี้จนครบทุกคำ

2.3 ครูนำสิ่งของ ได้แก่ สมุด ปากกา คินสอ ไม้บรรทัด และยางลบ ไปวางไว้บนโต๊ะที่อยู่ห่างนักเรียนที่ละอ่าย แล้วเรียกชื่อนักเรียนซึ่งเป็นเด็กเรียนเก่ง 2 คน ปานกลาง 2 คนและอ่อน 2 คน ตามลำดับ เพื่อให้ร่วมสนับสนุนและหยิบสิ่งของให้ เช่น

T : Give me a pen, please. (ครูชี้ที่ปากกาและแสดงท่าทางให้เห็นว่าครูต้องการให้หยิบของให้)

S : Here you are. (นักเรียนหยิบของให้ครู)

T : Thank you so much.

2.4 ครูวางสิ่งของทั้งหมดไว้บนโต๊ะ และให้นักเรียนพูดเพื่อให้ครูหยิบสิ่งของให้ เช่น Give me a pen, please. Give me a pencil, please. Give me a book, please. Give me a notebook, please. Give me a ruler, please. Give me a rubber, please. ครูขึ้นสิ่งของให้ Here you are. นักเรียนพูด Thank you so much.

2.5 ครูเขียนบทสนทนาบนกระดาน ดังนี้

A : What's this?

B : It's a pen.

A : Give me a pen, please.

B : Here you are.

A : Thank you so much.

ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกันและให้ฝึกสนทนากับเพื่อนตามบทสนทนา ครูเดินดูรอบห้องเรียนเพื่อให้คำแนะนำ

2.6 ให้นักเรียนเล่นเกมปีคتابหยิบของ

2.6.1 ผู้สอนนำเสนองาน เรื่องแข่งวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 8-9 คน เพื่อทำการแข่งขัน ครูนำสิ่งของในห้องเรียนไปวางไว้บนโต๊ะสองตัวๆ กัน แต่ละกลุ่มคัดเลือกตัวแทน 2 คน ออกมาระลุ่น เล่น ให้ใช้ผ้าปีคتابผู้เล่น 1 คนจากแต่ละทีม ผู้เล่นที่เหลือ 2 คนเป็นคนสั่งให้หยิบของ

ให้คนละ 1 คำสั่ง เช่น Give me a book, please. นักเรียนที่ถูกปีคิดาเดินไปเอานั้งสื่อมาให้คนที่สั่ง และพูด Here you are. นักเรียนคนใดหิบของได้ถูกต้องและยืนเร็วกว่า จะได้คะแนน 10 คะแนน กลุ่มที่หิบถูกแต่ช้าจะได้ 5 คะแนน ถ้าหิบไม่ถูกได้ 0 คะแนน ดำเนินการแบ่งขั้นโดยเปลี่ยนผู้เล่นไปเรื่อยๆ

ทำการแบ่งขั้น 8 ครั้ง กลุ่นใดทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

2.6.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.6.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีริยาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใดและให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแบ่งขั้น คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.6.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูบอกให้นักเรียนทั้งชั้นพูดเป็นประโภคภาษาอังกฤษตามที่ครูกำหนด เช่น บอกให้เพื่อนหิบดินสอให้ บอกให้เพื่อนหิบปากกาให้ บอกให้เพื่อนหิบไม้บรรทัดให้ เป็นต้น แล้ว จึงให้นักเรียนเขียนบทสนทนาบนกระดานลงสมุดบันทึก

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. สื่อของจริง ได้แก่ หนังสือ สมุด ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ
3. กระดาษคำ
4. เกมปีคิดาหิบของ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว บริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างหลงคลาดเคลื่อน ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. การเขียนบันทึก

คะแนน	ลักษณะของการเขียนบันทึก
3	ผลงานสะอาด ถูกต้อง เรียบร้อย สวยงาม
2	ผลงานสะอาด ถูกต้อง แต่ไม่ค่อยสวยงาม
1	ผลงานไม่สะอาด ถูกต้องและสวยงาม

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง Give me a pen, please.

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ สำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	การเขียน บันทึก (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง How many books are there?

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามและตอบเกี่ยวกับจำนวนของสิ่งของเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ต 1.3.1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยค How many (books) are there? ในการถามและตอบเกี่ยวกับจำนวนสิ่งของในห้องเรียนที่กำหนดได้
2. เรียนประโยคและvacapaphประกอบได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : pens, pencils, books, notebooks, rulers, rubbers
2. Function : การถามจำนวนสิ่งของในห้องเรียน
3. Structure: How many (books) are there? There are ten books.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ
- 1.2 ให้นักเรียนนำอุปกรณ์การเรียน เช่น สมุด หนังสือ ปากกา คินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ ออกมาระวังไว้บนโต๊ะและพูด Show me a book. Show me a notebook. Show me a pen. Show me a pencil. Show me a ruler. Show me a rubber. เพื่อให้นักเรียนชูให้ครู

2. ขั้นสอน

2.1 ครูให้นั่งสื紹ของนักเรียนขึ้นมาหนึ่งเล่มและพูด This is a book. ครูให้นั่งสื紹ของนักเรียนอีกหนึ่งชุด ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงคำศัพท์ของครู ทำเช่นเดียวกันกับคำศัพท์อื่นๆ ได้แก่ pen-pens, pencil-pencils, notebook-notebooks, ruler-rulers, rubber-rubbers และให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ว่าแตกต่างกันอย่างไร ครูช่วยสรุปอีกครั้งหนึ่งว่า คำศัพท์ที่ออกเสียงตัว s ข้างหลังแสดงว่ามีจำนวนสองอันขึ้นไป

2.2 ให้นักเรียนฝึกอ่านและสะกดคำศัพท์สิ่งของในห้องเรียนตามบัตรคำศัพท์พร้อมกัน ตัวอย่างบัตรคำศัพท์ เช่น

pen	pens
-----	------

2.3 ครูชี้ไปที่โต๊ะนักเรียนที่มีจำนวนหนังสือหลายเล่มและพูด Look over there. How many books are there? How many books are there? ครูบอกให้นักเรียนนับเป็นภาษาอังกฤษ เสร็จแล้วครูพูดว่า There are (five) books. ครูชี้ไปที่สิ่งของอย่างอื่นและดำเนินการทำเช่นเดียวกัน แต่ครั้งต่อไปให้นักเรียนเป็นคนตอบเอง

2.4 แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ครูมอบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เป็นสำรวจสิ่งของในกลุ่มของตนตามรายการที่ครูเขียนไว้ ได้แก่ pens, pencils, books, notebooks, rulers, rubbers ใน การสำรวจให้แต่ละกลุ่มนับเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อทุกกลุ่มสำรวจเสร็จแล้วให้ประจำที่และແດນเปรียบข้อมูลกัน โดยการสัมภาษณ์จำนวนสิ่งของกลุ่มอื่นด้วยประโยชน์

How many (books) are there? There are (ten) books. จนนักเรียนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว 2.5 ครูถามจำนวนสิ่งของของแต่ละกลุ่ม How many (books) are there? แล้วเป็นบันกระดาษ เช่น

How many (books) are there?

There are (ten) books.

There are (five) pens.

There are (two) rubbers.

There are (fifteen) pencils.

There are (sixteen) notebooks.

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

2.6 ให้นักเรียนเล่นเกมทดสอบความคิดเห็น

2.6.1 ผู้สอนนำเสนองame ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

ให้นักเรียนกลุ่มเดิมทำการแข่งขัน ครูมองลูกเต๋าแสดงจำนวนให้แต่ละกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม เริ่มต้นการเล่นด้วยการที่สมาชิกทุกกลุ่มตามจำนวนของสิ่งของตามที่ครูชี้ให้คุณ How many.....are there? จากนั้นทอคลูกเต่าและตอบตามແຕ้มลูกเต่าที่ทอได้ There are..... ทีละกลุ่ม ครูจะจำนวนແຕ้มจากลูกเต่าเอาไว้ ดำเนินการแข่งขัน 10 ครั้ง จึงสิ้นสุดการแข่งขัน

แต่ละกลุ่มซึ่งกันรวมจะคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดทำคะแนนได้มากที่สุด เป็นผู้ชนะในการแข่งขัน

2.6.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือ พฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีศรีษะทำทางที่เหมาะสมเพียงใดและให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.6.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ที่อยู่บนกระดาษ เช่น ประโยชน์ใดที่บวกกว่า มีปากกา 5 ด้าม มีหนังสือ 10 เล่ม มียางลบ 2 อัน มีดินสอ 15 แท่ง เป็นต้น ให้นักเรียนตัวแทนออกไปเชิญกระดาษและอ่านพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้นักเรียนเขียนบันทึกประโยชน์กระดาษลงสมุดและวัดภาพประกอบ

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. สื่อของจริง ได้แก่ หนังสือ สมุด ปากกา ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ
3. กระดาษดำ
4. เกมทอคลูกเต่าตอบคำถาม (4 ลูก)
5. รายการสำรวจสิ่งของ
6. สมุดบันทึก

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้จำนวนภาษาขณะเล่นเกม

2. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว กิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างคลุกคลัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. การตรวจผลงาน

คะแนน	ลักษณะของผลงาน
3	ผลงานสะอาด ถูกต้อง เรียบร้อย สวยงาม
2	ผลงานสะอาด ถูกต้อง แต่ไม่ค่อยสวยงาม
1	ผลงานไม่สะอาด ถูกต้องและสวยงาม

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง How many books are there?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การใช้ สำนวน ภาษา(3)	การร่วม กิจกรรม (3)	ผลงาน (3)	รวม
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

รายการสำรวจสิ่งของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง How many books are there?

รายการ	จำนวน
pens	
pencils	
books	
notebooks	
rulers	
rubbers	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง What are these?

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามและตอบเกี่ยวกับชื่อสิ่งต่างๆ เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ๑.๓.๑ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยชน์ What are these? ในการถามชื่อสัตว์เลี้ยงที่อยู่ร่วมกันหลายตัวและตอบคำถามได้
2. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : fish, chickens, pigs, cats, dogs, birds
2. Function : การถามและตอบเกี่ยวกับชื่อสัตว์เลี้ยง
3. Structure: What are these? They are (cats).

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ
- 1.2 ให้นักเรียนบอกชื่อสัตว์เป็นภาษาอังกฤษที่นักเรียนรู้จัก และส่งเสียงร้องของสัตว์เหล่านั้น

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูนำภาพสัตว์ที่เตรียมไว้ไปติดบนกระคน ได้แก่ ปลา ไก่ หมู แมว สุนัข

2.2 ครูใช้คำพูด They are (cats). และแสดงบัตรคำศัพท์ชื่อสัตว์ให้นักเรียนอ่านและสะกดตามที่จะจำ แล้วให้ตัวแทนนักเรียนออกมารอคิบบัตรเหล่านั้นคู่กับภาพสัตว์บนกระดาน

2.3 ครูใช้คำถามเพื่อถามชื่อสัตว์เหล่านี้ What are these? นักเรียนตอบ They are..... จนครบถ้วน จากนั้นครูถามนักเรียนอีกรอบว่า ตามนี้นักเรียนจะตอบได้อย่างคล่องแคล่ว

T : What are these?

S : They are (cats).

T : How many (cats) are there?

S : There are (three) cats.

2.4 ครูนำภาพส้ม มะพร้าว เงาะ ดินสอ หนังสือ สมุด (ที่เรียนผ่านมาแล้วในแผนที่ 4-7) มาตามนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงการถามและตอบด้วยประโยคแบบเดียวกันได้ ครูชี้สิ่งของและพูด What are these? นักเรียนตอบ They are oranges. They are coconuts. They are rambutans. They are pencils. They are books. They are notebooks.

2.5 นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกตามความบกพร่องในข้อ 2.4 โดยใช้คำศัพท์ชื่อสัตว์และเปลี่ยนคู่สันทนาไปเรื่อยๆ

2.6 แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้แต่ละกลุ่มยืนอยู่ห่างๆ กัน ในแนววงกลม ครูแจกชื่อสัตว์ให้เพื่อให้แสดงเป็นสัตว์นิดนั้น ครูชี้ที่นักเรียนที่จะกลุ่มและถาม What are these? นักเรียนกลุ่มที่ครูชี้แสดงทางสัตว์ นักเรียนกลุ่มอื่นให้ตอบ They are..... พื้นที่นั้น ดำเนินการเช่นนี้จนครบถ้วนกลุ่ม

2.7 ให้นักเรียนเล่นเกมกระซิบ

2.7.1 ผู้สอนนำเสนองame ชื่อ “เงวิธิการเล่น และกติกาการเล่น”

แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คนที่เหลือ 2 คนให้เป็นกรรมการร่วมกับครู ให้สามารถแต่ละกลุ่มยืนห่างๆ กันในแนวตรง กรรมการให้นักเรียนที่ยืนอยู่หัวแถวดูภาพสัตว์และถาม What are these? นักเรียนตอบ They are..... เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละ隊เริ่มต้นกระซิบพร้อมกัน โดยเดินไปกระซิบต่อๆ กันไปจนถึงคนสุดท้าย คนสุดท้ายให้พูดดังๆ They are..... กลุ่มใดสามารถตอบได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องได้ 10 คะแนน

ทำการแบ่งขั้นครึ่งต่อไปโดยการเปลี่ยนนักเรียนคนสุดท้ายมาเป็นหัวแถว แบ่งขั้น 10 ครั้ง แล้วจึงรวมคะแนน กลุ่มใดทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะในการแบ่งขั้น

2.7.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.7.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือ พฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีริยาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใดและให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิดเป็นคะแนนรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.7.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงการใช้ประโยชน์ What are these? They are.... ว่า เป็นประโยชน์ที่ใช้ในการถามและตอบเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ร่วมกันมากกว่าสองอันขึ้นไป ครูสามารถนักเรียน ว่าถ้าจะบอกว่า “พวงมันคือไก่” หรือ “พวงมันคือนก” ฯลฯ นักเรียนจะพูดอย่างไร ให้นักเรียนตอบพร้อมกัน

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. กระดาษดำ
4. เกมกระซิบ
5. ภาพสต็อกขนาดเล็ก

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว บริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างคลาดเคลื่อน ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำการเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง What are these?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	การใช้ สำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	รวม
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓/๒๕๕๒

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง What animals do you like?

จำนวน ๑ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามและตอบผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๓ ๑.๒ นิทักษณ์การสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ๓.๑.๒.๕ บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ได้ด้วยภาษาต่างๆ ตามแบบที่พึง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยชน์ What animals do you like/dislike? ในการถามและตอบเกี่ยวกับชื่อสัตว์ที่ชอบและไม่ชอบได้
2. ทำแบบฝึกหัด ใบประทับภาพ ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : tigers, snakes, elephants, monkeys, rats
2. Function : การถามและตอบเกี่ยวกับชื่อสัตว์เลี้ยง
3. Structure: What animals do you like/dislike ? I like/don't like/dislike (snakes).

กิจกรรมการเรียนการสอน

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ
- 1.2 ให้นักเรียนแสดงท่าทางสัตว์ตามที่ครูบอก เช่น fish, chicken, pig, cat, bird,

dog

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำภาพสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์มาให้นักเรียนดู ครูชี้ที่ภาพและถามนักเรียน What are these? นักเรียนตอบ They are (tigers). ครูชี้ที่ภาพอื่นๆ เช่น งู ช้าง ลิง และหนู ตั้งคำถามแล้วว่าให้นักเรียนตอบ ภาพใดที่นักเรียนตอบไม่ได้ครูให้นักเรียนช่วยกันหาจาก dictionary

2.2 ครูนำบัตรคำศัพท์ชื่อสัตว์ทั้งหมดให้นักเรียนอ่านและสะกด จากนั้นครูพูดชื่อสัตว์ที่ละเอียดแล้วให้นักเรียนท่องจำไว้กันช่วยกันสะกด โดยสะกดคนละหนึ่งตัวอักษรจนครบทุกตัวอักษร ดำเนินการเร่นนีกับชื่อสัตว์ทุกชื่อ

2.3 ครูถามนักเรียนถึงสัตว์ที่นักเรียนชอบและไม่ชอบเป็นภาษาไทย จากนั้นจึงถามเป็นภาษาอังกฤษ What animals do you like? 2 ครั้ง นักเรียนตอบ I like (tigers). ครูถามอีกว่า What animals do you dislike? 2 ครั้ง พร้อมกับโบกมือให้นักเรียนเดาความหมายว่าหมายถึงไม่ชอบ นักเรียนตอบ I don't like/dislike (snakes).

2.4 ครูติดแบบปะ迤ค What animals do you like? I like elephants. What animals do you dislike? I don't like/dislike rats. บนกระดานให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน จากนั้นครูให้นักเรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คนและแยกกระดายแพ่นเล็กๆให้นักเรียนคนละแพ่นให้นักเรียนvacภาพและเขียนชื่อสัตว์ที่ชอบและไม่ชอบ โดยไม่ต้องระบายน้ำ เสร็จแล้วให้ฝึกถามเพื่อนถึงสัตว์ที่ชอบและไม่ชอบภายในกลุ่ม ระหว่างนั้นครูเดินรอบห้องเรียนเพื่อดามนักเรียนเหมือนกัน

2.5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกแบบกลุ่มเพื่อไปตามหานักเรียนที่ชอบและไม่ชอบสัตว์ชนิดเดียวกันกับตนโดยการถามเหมือนเช่นข้อ 2.3 เมื่อตามหาเจอกันแล้วให้รับมารายงานครู I like..... I don't like/dislike.....

2.6 ให้นักเรียนเล่นเกมสัตว์อะไรที่ชอบ

2.6.1 ผู้สอนนำเสนอเกม ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

ครูร่วบรวมภาพสัตว์ที่นักเรียนวาดลงกระดาษ จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8-9 คน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน ออกแบบน้ำหนักเรียน ให้ตัวแทนกลุ่นแรก ตามถึงสัตว์ที่ชอบ ตัวแทนกลุ่มที่สองตอบคำถามและหินภาพในกล่องขึ้นมา ถ้าได้ภาพตรงกับที่ตัวเองตอบจะได้ 1 คะแนน ถ้าไม่ได้ตรงได้ 0 คะแนน จากนั้นตัวแทนกลุ่มที่สองถูกตามถึงสัตว์ที่ไม่ชอบ ตัวแทนกลุ่มแรกตอบและหินภาพขึ้นมา ถ้าได้ภาพที่คนเองไม่ชอบจะได้ 1 คะแนน ถ้าได้ภาพอื่นได้ 0 คะแนน ในการชูภาพ สัตว์ที่ชอบให้ตั้งภาพขึ้น สัตว์ที่ไม่ชอบให้กลับหัวลง ต่อไปเปลี่ยนผู้เล่นคู่ใหม่ไปเรื่อยๆ

ทำการแข่งขันจำนวน 8 ครั้ง โดยไม่ให้ซ้ำผู้เล่นคนเดิม แล้วจึงรวมคะแนน กลุ่มใดทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะในการแข่งขัน

2.6.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.6.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือ พฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีกริยาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใดและให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิด เป็นคะแนนรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.6.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

ให้นักเรียนพูดประโยคคำถานถึงสัตว์ที่ชอบและไม่ชอบพร้อมกัน จากนั้นครูให้นักเรียนพูดถึงที่ตรงข้ามกับครู เช่น ครูพูด I like tigers. นักเรียนพูด I don't like tigers. ครูพูด I don't like monkeys. นักเรียนพูด I like monkeys. ครูพูด I like elephants. นักเรียนพูด I don't like elephants. เป็นต้น ในขณะที่พูดให้นักเรียนผงศรีษะหรือส่ายศรีษะตามความหมายของ ประโยคที่พูดคุยกับ จนนักเรียนสามารถทำได้คล่อง และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยประยุกต์กับภาพ

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. ภาพสวนสัตว์
3. แบบประโยค
4. เกมสัตว์อะไรที่ชอบ
5. กระดาษแผ่นเล็กๆสำหรับวาดภาพและเขียนชื่อสัตว์
6. แบบฝึกหัดโดยประยุกต์กับภาพ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว กิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างตะบกตะกัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายขณะทำงาน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. ตรวจแบบฝึกหัด

ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 7 ข้อขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง What animals do you like?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ สำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	แบบฝึกหัด (10)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แบบฝึกหัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง What animals do you like?

ชื่อ..... ชั้น ป.3 เลขที่.....

ให้นักเรียนอย่างประযุกต์กับภาพให้สัมพันธ์กัน

1. I like cats.

2. I don't like tigers.

3. I like elephants.

4. I don't like monkeys.

5. I like fish.

6. I don't like rats.

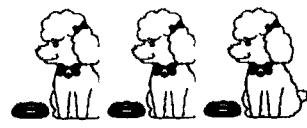
7. I like dogs.

8. I don't like snakes.

9. I like birds.

10. I don't like pigs.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2552

ชื่อหน่วย All about me เรื่อง What is she?

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ๑.๓.๑ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ประโยชน์ What is she /he? ใน การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้
2. เขียนตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพได้
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม

เนื้อหา

1. Vocabulary : teacher, doctor, policeman, farmer, nurse
2. Function : การถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพ
3. Structure: What is she /he? He/She is a (teacher).

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูเจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ทราบ
- 1.2 ครูคาดคะพหมากๆของชานา สำรวจ ครู(หมวดลูกเตี๊ย) พยาบาล บัน

กระดำเนะดำเนินนักเรียนว่าอาชีพใดบ้างที่ไส่หมวดเหล่านี้ นักเรียนรู้จักอาชีพอื่นที่ต้องไส่หมวดอีกหรือไม่

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำภาพ ครู ชาวนา หม้อ พยานาถ และตำราลงมาให้นักเรียนดูและพูดเป็นประโภคให้นักเรียนพูดออกเสียงตาม เช่น She is a nurse. She is a teacher. He is a doctor. He is a policeman. He is a farmer.

2.2 ครูนำภาพอาชีพครู่ที่เป็นผู้หญิงและเป็นผู้ชายให้นักเรียนดู ครูชี้ที่ภาพผู้หญิงและถามนักเรียน What is she? นักเรียนตอบ She is a farmer. ครูชี้ที่ภาพผู้ชายและถาม What is he? นักเรียนตอบ He is a farmer. ถ้าไม่มีการตอบถูกครูจึงเฉลยให้ฟัง ครูนำภาพที่เหลือมาถามนักเรียนจนหมดทุกภาพ

2.3 ครูแยกบัตรภาพให้นักเรียน 10 คน ให้นักเรียนที่มีบัตรภาพไปถ่ายเพื่อนในห้องเรียนเหมือนข้อ 2.3 นักเรียนที่ไม่มีภาพก็ให้ฝึกตามและตอบโดยใช้บัตรภาพร่วมกันได้

2.4 เมื่อนักเรียนฝึกตามและตอบได้คล่องแล้วครูนำบัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพมาให้นักเรียนอ่านและฝึกสะกดคำ จากนั้นให้อ่านแบบประโยคที่นักเรียนสนทนากับครูในห้องเรียนดังนี้

What is he? He is a doctor.

What is he? He is a policeman.

What is she? She is a nurse.

What is she? She is a teacher.

What is he? He is a farmer.

2.5 ให้นักเรียนเล่นเกมสนุกกับการถามอาชีพ

2.5.1 ผู้สอนนำเสนองาน ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ที่เหลือ 2 คนเป็นกรรมการร่วมกับครู ให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมายืนท่าทางอาชีพตามบัตรภาพอาชีพที่ได้รับ ใบท่าทางที่ละคน คนที่ไม่ใช่สมาชิกของกลุ่มที่ใบท่าทางตาม What is she/he? เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มนั้นตอบ ถ้ากลุ่มนั้นตอบถูกจึงน้อมบัตรภาพให้ ถ้าตอบไม่ถูกจะไม่น้อมบัตรภาพให้ ในการแข่งขันครั้งต่อไปให้เปลี่ยนผู้ใบท่าทางทุกครั้ง

ทำการแข่งขันจำนวน 10 รอบ กลุ่มใดมีบัตรภาพมากที่สุดถือเป็นผู้ชนะ

ในการแข่งขัน

2.5.2 นักเรียนเล่นเกมตามกติกา

2.5.3 ครูและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนว่าสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และมีศรัทธาท่าทางที่เหมาะสมเพียงใดและให้คะแนนสะสมสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน คนละ 10 คะแนน เพื่อนำไปคิด

เป็นคะแนนรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 10 ครั้ง ถ้านักเรียนมีคะแนนรวม 60 % ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลตามที่ได้ตกลงกันไว้

2.5.4 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการบันทึกผลด้านทักษะ การพูดของนักเรียนขณะเล่นเกม ลงในแบบบันทึกคะแนน

3. ขั้นสรุป

แบ่งนักเรียนออกเป็นสองฝ่าย ให้เปลี่ยนกันถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพตามภาพที่ ครูชูให้ดู แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพอาชีพ
3. แผนประโยค
4. เกมสนุกเกี่ยวกับการทำงานอาชีพ
5. แบบฝึกหัดเติมคำในช่องว่าง

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความถูกต้อง คล่องแคล่วในการใช้สำนวนภาษาขณะเล่นเกม
2. ตรวจแบบฝึกหัด
3. สังเกตความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมและเล่นเกม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การใช้สำนวนภาษา

คะแนน	ความสามารถทางภาษา
3	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว กิริยาท่าทางเหมาะสม มีความมั่นใจในการพูด
2	ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง แต่ไม่คล่องแคล่ว
1	ใช้สำนวนภาษาอย่างตะบุกตะกัก ขาดความมั่นใจในการพูด

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

2. การร่วมกิจกรรม

คะแนน	ลักษณะการร่วมกิจกรรม
3	มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกงาน
2	มีความกระตือรือร้นเกือบตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จทุกงาน
1	ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจะทำ การเรียนการสอน

เกณฑ์การผ่าน ได้คะแนน 2 ขึ้นไป

3. ตรวจแบบฝึกหัด

เขียนตอบคำตามเกี่ยวกับอาชีพได้ถูกต้อง 3 ข้อขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
ชื่อหน่วย All about me เรื่อง What is she?

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			รวม
		การใช้ สำนวนภาษา (3)	การร่วม กิจกรรม (3)	แบบฝึกหัด (5)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

แบบฝึกหัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

เรื่อง What is she?

ชื่อ..... ชั้น ป.3 เลขที่.....

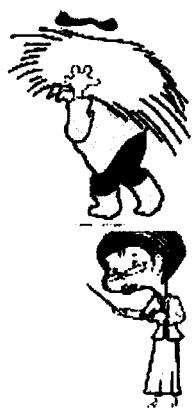
ให้นักเรียนดูภาพ อ่านประโยคคำถามและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. What is she?

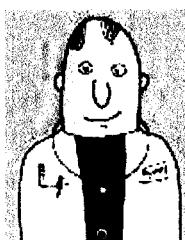
She is a.....

2. What is he?

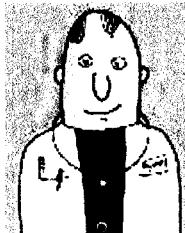
He is a.....

3. What is she?

She is a.....

4. What is he?

He is a.....

5. What is he?

He is a.....

ภาคผนวก ๔

แบบทดสอบและเฉลย

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

วัตถุประสงค์ แบบทดสอบวัดทักษะการพูด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การสนทนาถาม-ตอบ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอนที่ 2 การสมมติสถานการณ์เป็นประโยชน์ภาษาไทยให้พูดเป็นประโยชน์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน

ตอนที่ 1 การสนทนาถาม-ตอบเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยตั้งใจฟังครุพูดแล้วพูดตอบให้ถูกต้อง จำนวน ข้อสอบ 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน

1. Teacher : Good morning. How are you today?

Student :

2. Teacher : My name's Buathong. Nice to see you.

Student :

3. Teacher : How old are you?

Student :

4. Teacher : May I have an orange, please?

Student :

5. Teacher : Give me a book, please.

Student :

6. Teacher : How many pencils are there?

Student :

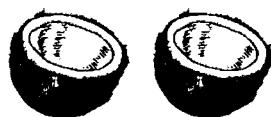
7. Teacher : What are these?

Student :

8. Teacher : What are these?

Student :

9. Teacher : What animals do you like?

Student :

10. Teacher : What is he?

Student :

เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบตอนที่ 1

คะแนน	การพูดโต้ตอบ	ความคล่องแคล่ว	การออกเสียง
2	พูดตามรูปแบบประโภคที่เรียนสามารถสื่อความหมายได้เข้าใจดี	พูดคล่องเป็นธรรมชาติ เหมือนเจ้าของภาษา	ออกเสียงค่อนข้างเป็นสำเนียงภาษาต่างประเทศ
1	พูดตามรูปแบบประโภคที่เรียนไม่ได้ทั้งหมดแต่สามารถสื่อความหมายได้	พูดช้า ตะกุกตะกัก ^{ไม่ค่อนข้าง} แต่สามารถสื่อความหมายได้	ออกเสียงค่อนข้างเป็นสำเนียงภาษาของตนเอง
0	ไม่สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	พูดตะกุกตะกัก ^{ไม่ประติดประต่อ} สื่อความหมายไม่ได้	การออกเสียงมีปัญหามาก ที่สุด ไม่สามารถสื่อความหมายได้

ตอนที่ 2 การสมมุติสถานการณ์เป็นประโยชน์ภาษาไทยให้พูดเป็นประโยชน์อังกฤษ จำนวน 10

ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทดสอบเป็นรายบุคคล โดยฟังสถานการณ์ที่ครุกำหนดแล้วพูดเป็นประโยชน์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

1. Teacher : ถ้านักเรียนต้องการถามทุกๆสุขของเพื่อน นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

2. Teacher : ถ้านักเรียนอยากรู้บอกเพื่อนใหม่ว่าขินดีที่ได้รับจาก นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

3. Teacher : ถ้านักเรียนต้องการบอกอาชญาของตัวเอง นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

4. Teacher : ถ้านักเรียนต้องการขอแนะนำเพื่อน นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

5. Teacher : ถ้านักเรียนต้องการบอกเพื่อนให้ระบบภาษาแเปลเปลี่ยนเป็นสีแดง นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

6. Teacher : ถ้านักเรียนต้องการให้เพื่อนหยิบสมุดให้ นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

7. Teacher : ถ้านักเรียนต้องการถามเพื่อนว่ามี Yanglubอยู่จำนวนเท่าไร นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

8. Teacher : ถ้านักเรียนเห็นช้างยืนอยู่ร่วมกันหลายตัว นักเรียนอยากรบกอกเพื่อนให้รู้ว่าพวกมันคือช้าง นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

9. Teacher : ถ้านักเรียนอยากรบกอกกว่าตัวเองไม่ชอบงู นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

10. Teacher : ถ้านักเรียนอยากรบกอกกว่าขาเป็นครู นักเรียนจะพูดอย่างไร

Student :

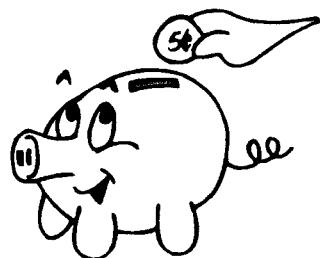
เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบตอนที่ 2

คะแนน	ความสามารถทางการพูด
2	พูดได้ถูกต้องเป็นประโยชน์
1	พูดไม่เป็นประโยชน์แต่สื่อความหมายได้
0	ไม่สามารถสื่อความหมายได้

ເຄລຍແບບກດສອບ

ຕອນທີ 1

1. I'm fine, thank you. / I'm very well, thank you.
2. Nice to see you too.
3. I'm years old.
4. Here you are.
5. Here you are.
6. There are six pencils .
7. They are cats.
8. They are coconuts.
9. I like.....
10. He is a doctor.

ຕອນທີ 2

1. How are you today? / How are you?
2. Nice to see you. / Nice to see you too. / Nice to know you. /
Nice to meet you.
3. I'm twelve years old.
4. Give me a mango, please.
5. Color the apples red. / Color the apple red.
6. Give me a notebook, please.
7. How many rubbers (erasers) are there?
8. They are elephants.
9. I don't like snakes. / I do not like snakes. / I dislike snakes.
10. He(She) is a teacher.

ภาคผนวก จ
แบบสอนถ่านความคิดเห็น
ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมีความน่าสนใจ					
2. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนตื่นเต้นและสนุกสนาน					
3. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมท้าทาย					
ความสามารถของนักเรียน					
4. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนชอบเพื่อนมากขึ้น					
5. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนในห้องมีความสามัคคีกัน					
6. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น					
7. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
8. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการชีวิตประจำวันได้					
9. การเรียนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน					
10. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ					

ภาคผนวก ฉ
การประเมินคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
โดยผู้ทรงคุณวุฒิและสรุปผลการประเมิน

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านต่อเครื่องมือการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้เกมที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินเหลบศิลาทิพย์ จังหวัดขอนแก่น” ต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ

แบบประเมินความตรงเรียงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณ โปรดพิจารณาความสอดคล้องตามรายการที่กำหนด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 How are you today?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมหน้าสนับสนุนจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมหน้าสนับสนุนวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Nice to see you too.

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมหน้าสนับสนุนจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมหน้าสนับสนุนวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How old are you?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 May I have an apple, please?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Color the bananas green.

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Give me a pen, please?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How many books are there?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับชุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับชุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับชุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับชุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับชุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 What are these?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับชุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับชุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับชุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับชุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับชุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 What animals do you like?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 What is she?

ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวบ่งชี้ และมาตรฐาน				
3. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
5. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์และกิจกรรม				
6. เกมเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				
7. เกมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน				

การให้คะแนนความสอดคล้อง

- 1 หมายถึง มีความสอดคล้องกันระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่กำหนด ทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียน
- 0 หมายถึง มีความสอดคล้องกันระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่กำหนด ทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียนในบางส่วน
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่กำหนด ทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียน

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบประเมินความตรงเรียงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ไปรคพิจารณาความสอดคล้องระหว่างทุคประสงค์และข้อคำถาม

ทุคประสงค์การ เรียนรู้	คำถ้าม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1. ใช้ประโยชน์ How are you today? ในการถ้าม ทุกชั่วโมงและตอบ คำถ้ามได้	1. T: Good morning. How are you today? S:				
	2. T: ถ้านักเรียนต้องการถ้ามทุกชั่วโมงเพื่อน นักเรียนจะพูด อย่างไร S:				
2. ใช้สำนวนภาษา Nice to see you. หรือ Nice to see you too. ได้ถูกต้อง	3. T: My name's Buathong. Nice to see you. S:				
	4. T: ถ้านักเรียนอยากรอเพื่อน ให้มัวยินดีที่รู้จัก นักเรียนจะพูด อย่างไร S:				
3. ใช้ประโยชน์ How old are you? How old is she/he? ในการถ้ามและตอบ เกี่ยวกับอายุได้	5. T: How old are you? S:				
	6. T: ถ้านักเรียนต้องการบอก อายุของตัวเอง นักเรียนจะพูด อย่างไร S:				

ขุคประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
4. ใช้ประโยค May I have (an apple), please? ในการถามขอผลไม้ได้	7. T: May I have an orange, please? S:				
	8. T: ถ้านักเรียนต้องการขอมะม่วงจากเพื่อน นักเรียนจะพูดอย่างไร S:				
5. ใช้ประโยคคำสั่ง Color the (bananas green). ให้ระบบสีได้	9. T: ถ้านักเรียนต้องการบอกเพื่อนให้ระบบภาพเปลี่ยนไปเป็นสีแดง นักเรียนจะพูดอย่างไร S:				
6. ใช้ประโยคขอร้อง Give me (a pen), please? ให้หินบล็อกของให้คนเองได้	10. T: Give me a book, please? S:				
	11. T: ถ้านักเรียนต้องการให้เพื่อนหินบล็อกให้ นักเรียนจะพูดอย่างไร S:				
7. ใช้ประโยค How many (books) are there? ในการถามและตอบ เกี่ยวกับจำนวนสิ่งของที่กำหนดได้	12. T: How many pencils are there? S:				
	13. T: ถ้านักเรียนต้องการถามเพื่อนว่ามียางลบอยู่จำนวนเท่าไร นักเรียนจะพูดอย่างไร S:				

ชุดประสรุค์การเรียนรู้	คำตาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
8. ใช้ประโยชน์ “What are these?” ในการถามและตอบ เกี่ยวกับสัตว์หรือ สิ่งของที่อยู่รวมกัน ได้	14. T: What are these? S:				
	15. T: What are these? S:				
	16. T: ถ้านักเรียนเห็นข้างบืนอยู่ รวมกันหลายตัว นักเรียนอยากรู้ บอกเพื่อนให้รู้ว่า พวคนนี้คือช่าง นักเรียนจะพูดอย่างไร S:				
9. ใช้ประโยชน์ What animals do you like/dislike/ don't like? ในการ ถามและตอบ เกี่ยวกับชื่อสัตว์ที่ ชอบและไม่ชอบได้	17. T: What animals do you like? S:				
	18. T: ถ้านักเรียนอยากรู้ ตัวเองไม่ชอบสิ่งใด นักเรียนจะพูด อย่างไร S:				
10. ใช้ประโยชน์ What is she /he? ในการถามและตอบ เกี่ยวกับอาชีพได้	19. T: What is he? S:				
	20. T: ถ้านักเรียนอยากรู้ เข้าเป็นครู นักเรียนจะพูดอย่างไร S:				

การให้คะแนนความสอดคล้อง

- 1 หมายถึง มีความสอดคล้องกันระหว่างคำตามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งด้านเนื้อหา
ระดับการคิดและความถูกต้องของการเขียนคำตาม
- 0 หมายถึง มีความสอดคล้องกันระหว่างคำตามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งด้านเนื้อหา
ระดับการคิดและความถูกต้องของการเขียนคำตามในบางส่วน
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างคำตามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งด้านเนื้อหา
ระดับการคิดและความถูกต้องของการเขียนคำตาม

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการประเมิน

3. แบบสอนตามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

แบบประเมินความตรงเรียงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอนตามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม โปรดพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอนตามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

ความสอดคล้องของแบบสอนตามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมและข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมมีความน่าสนใจ				
2. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนตื่นเต้นและสนุกสนาน				
3. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมท้าทายความสามารถของนักเรียน				
4. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนชอบเพื่อนมากขึ้น				
5. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนในห้องมีความสามัคคีกัน				
6. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น				
7. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น				
8. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
9. การเรียนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน				
10. การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกมทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ				

การให้คะแนนความสอดคล้อง

- 1 หมายถึง ข้อคำถามที่กำหนดเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียน
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามที่กำหนด มีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้อง
- 1 หมายถึง ข้อคำถามที่กำหนดไม่เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียน

ลงชื่อ.....**ผู้ทรงคุณวุฒิ**

**ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำในการจัดทำเครื่องมือวิจัยให้มีความถูกต้อง
และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น**

นางน้ำทอง พรมโส
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

สรุปผลการประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC)

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

แผนที่1	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แผนที่2	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			1	2	3	
ข้อ 1	1	1	1	1	ข้อ 1	1	1	1	1
ข้อ 2	1	1	1	1	ข้อ 2	1	1	1	1
ข้อ 3	1	1	1	1	ข้อ 3	1	1	1	1
ข้อ 4	1	1	1	1	ข้อ 4	1	1	1	1
ข้อ 5	1	1	1	1	ข้อ 5	1	1	1	1
ข้อ 6	1	1	1	1	ข้อ 6	1	1	1	1
ข้อ 7	1	1	1	1	ข้อ 7	1	1	1	1
แผนที่3	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แผนที่4	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			1	2	3	
ข้อ 1	1	1	1	1	ข้อ 1	1	1	1	1
ข้อ 2	1	1	1	1	ข้อ 2	1	1	0	0.66
ข้อ 3	1	1	1	1	ข้อ 3	1	1	0	0.66
ข้อ 4	-1	1	1	0.33	ข้อ 4	0	1	1	0.66
ข้อ 5	1	1	1	1	ข้อ 5	1	1	1	1
ข้อ 6	1	1	1	1	ข้อ 6	1	1	1	1
ข้อ 7	1	1	1	1	ข้อ 7	1	1	1	1

แผนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แผนที่ 6	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			1	2	3	
ข้อ 1	1	1	1	1	ข้อ 1	1	1	1	1
ข้อ 2	1	1	0	0.66	ข้อ 2	1	1	1	1
ข้อ 3	1	1	1	1	ข้อ 3	1	1	1	1
ข้อ 4	1	1	1	1	ข้อ 4	1	1	1	1
ข้อ 5	1	1	1	1	ข้อ 5	1	1	1	1
ข้อ 6	1	1	1	1	ข้อ 6	1	1	1	1
ข้อ 7	1	1	1	1	ข้อ 7	1	1	1	1
แผนที่ 7	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แผนที่ 8	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			1	2	3	
ข้อ 1	1	1	1	1	ข้อ 1	1	1	1	1
ข้อ 2	1	1	1	1	ข้อ 2	1	1	1	1
ข้อ 3	1	1	1	1	ข้อ 3	1	1	1	1
ข้อ 4	1	1	1	1	ข้อ 4	1	1	1	1
ข้อ 5	1	1	1	1	ข้อ 5	1	1	1	1
ข้อ 6	1	1	1	1	ข้อ 6	-1	1	1	0.33
ข้อ 7	1	1	1	1	ข้อ 7	1	1	1	1
แผนที่ 9	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แผนที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			10	1	2	
ข้อ 1	1	1	1	1	ข้อ 1	1	1	1	1
ข้อ 2	1	1	1	1	ข้อ 2	1	1	1	1
ข้อ 3	1	1	1	1	ข้อ 3	1	1	1	1
ข้อ 4	0	1	1	0.66	ข้อ 4	1	1	1	1
ข้อ 5	1	1	1	1	ข้อ 5	1	1	1	1
ข้อ 6	1	1	1	1	ข้อ 6	0	1	1	0.66
ข้อ 7	1	1	1	1	ข้อ 7	1	1	1	1

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			1	2	3	
1	1	1	1	1	11	1	1	1	1
2	1	1	1	1	12	1	1	1	1
3	1	1	0	0.66	13	1	1	1	1
4	1	1	1	1	14	1	1	1	1
5	1	1	1	1	15	1	1	1	1
6	1	1	1	1	16	1	1	1	1
7	1	1	1	1	17	1	1	1	1
8	1	1	1	1	18	1	1	1	1
9	1	1	1	1	19	1	1	1	1
10	1	1	1	1	20	1	1	1	1

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3	
1	1	1	1	1
2	1	1	1	1
3	1	1	1	1
4	1	1	1	1
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	0	0.66
8	1	1	1	1
9	1	1	1	1
10	1	1	0	0.66

ภาคผนวก ช

ตารางแสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน

ตารางแสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน

เลขที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (X_1) (40 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (X_2) (40 คะแนน)	ทิศทางของความ แตกต่าง ($X_2 - X_1$)	เครื่องหมาย
1	3	33	หลัง > ก่อน	+
2	1	4	หลัง > ก่อน	+
3	3	9	หลัง > ก่อน	+
4	2	6	หลัง > ก่อน	+
5	2	5	หลัง > ก่อน	+
6	2	13	หลัง > ก่อน	+
7	2	12	หลัง > ก่อน	+
8	2	11	หลัง > ก่อน	+
9	0	4	หลัง > ก่อน	+
10	0	4	หลัง > ก่อน	+
11	2	3	หลัง > ก่อน	+
12	2	5	หลัง > ก่อน	+
13	1	18	หลัง > ก่อน	+
14	3	5	หลัง > ก่อน	+
15	0	3	หลัง > ก่อน	+
16	1	12	หลัง > ก่อน	+
17	4	20	หลัง > ก่อน	+

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางบัวทอง พรนิส
วัน เดือน ปี เกิด	5 มกราคม 2515
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองจุฬาภรณ์ จังหวัดขอนแก่น
ที่อยู่ปัจจุบัน	360 หมู่ที่ 14 บ้านพระยืน ตำบลพระยืน อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์บัณฑิต (วิชาเอกการประถมศึกษา) วิทยาลัยครุศาสตร์ พ.ศ. 2537
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหินเหินศึกษาพิพิธ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ (ค.ศ. 2)